

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2009. JÚLIUS

Almássy Bettina

MEGFULLADOK!

Mécses

EGY ÚJ MAGYAR DRÁMA SZÜLETÉSÉNEK KÖRÜLMÉNYEI

Almássy Bettina *Megfulladok* című darabja elé

Egyre kevesebb olyan kulturális intézeti hálózat létezik Európában, mely valóban hathatós anyagi és erkölcsi támogatást nyújt az adott ország kultúrájának közvetítésében. Korántsem csupán a Németországban uralkodó viszonylagos jólét, de még csak nem is e kultúra gazdagsága az egyetlen magyarázat arra a szakmai elhivatottságra, melyet a Goethe Intézet neve fémjelez megalakulása óta világszerte. Az intézmény munkatársai ugyanis a szó már szinte kihalt értelmében vett szolgái a köznek: nemcsak ügyeket intéznek, hanem sokszor egy-egy saját ötlet nyomán Európa-, sőt világszerte hatalmas alkotó energiákat megmozgatva maradandó kulturális értéket teremtenek.

Kiváló példa erre a berlini fal leomlásának huszadik évfordulójára kigondolt „After the Fall” elnevezésű nemzetközi színházi vállalkozás, melynek keretében több mint egy tucat drámaíró vizsgálja, hogyan hatott ránk 1989 nagy fordulata. Az új darabok bemutatását olyan színházak vállalták, mint a dublini Abbey vagy a krakkói Stary. Az általuk felkért szerzők között szerepelnek ismert nevek (Andrzej Stasiuk, Juha Siltanen vagy Christian Lollike), de számos fiatal tehetség is (például a moldáviai Nicoleta Esinencu vagy a berlini Dirk Laucke). A projekt betetőzéseként a Staatsschauspiel Dresden és a Theaterbüro Mülheim 2009 novemberében vendégjátékra hív meg hat produkciót.

A nagyszerű kezdeményezés elképzelt struktúráját, mely szerint a felkért szerző megbízási díját fedezte volna az intézet, a partnerszínház pedig látatlanban vállalta volna a bemutatót, magyarországi projektgazdaként nem tartottam túl szerencsésnek. Azt javasoltam, hogy az adott anyagi keretből szervezzünk három hónapon át tartó drámaíró-műhelyt, melynek célja ismeretlen, harminc év alatti tehetségek felfedése a hazai színpad számára.

Magyarországon nem létezik egyetemi szintű drámaíróképzés. Nemegyszer hallani értő kollégák ellentmondást nem tűrő téziséit, mely szerint a(z) (dráma)írást nem lehet tanítani. Hogy a szakma intuitív elemei, a tehetség nem taníthatók, azt nyilván nem vitatja senki. Ám számtalan, rendki-

vül sikeres nemzetközi példa bizonyítja, hogy értő oktatókkal igenis érdemes *creative writing* szakot indítani. Különösen érvényes ez arra a műnemre, mely a prózával vagy költészettel ellentétben alapvetően nem a kötet megjelenésével – és nem is az olvasói recepcióval – teljesedik ki mint műalkotás. Az eleven nyelvvel dolgozó, hangzó szöveget teremtő színházi íróknak kezdettől ismernie kell a mesterség könnyen elsajátítható alapfogásait: jó ritmus, mondhatóság, a szereplők következetesen egyénített, mégis egy adott társadalmi olvasatba, korba, helyzetbe, történetbe illő nyelvhasználata megannyi kulcs, melyeknek csak együttes csomója nyithatja meg az igazi tehetség előtt a színház kapuit.

Ráadásul igencsak ráférne egy kis olajozás e kapukra, ha a kortárs magyar drámára gondolunk, hiszen például a nemzetközi piacon igen kevés mai színpadi szerzőnk állja meg a helyét – hogy az egyszerűség kedvéért egy ilyen önkényes, mégis árulkodó mércével éljünk.

A kortárs nemzetközi dráma itthoni és a kortárs magyar dráma külföldi bemutatására, valamint nálunk ismeretlen, másutt nagyszerűen működő színházi gyakorlatok meghonosítására létrehívott PanoDráma (www.panodrama.eu) vállalkozásában a Helsinki Színművészeti Akadémia drámaíróképzésének néhány kardinális eleme került be a három hónapos műhely munkatervébe. A műhely drámaíró mentorának Márton Lászlót kértem fel, s miután ő a felkérést elfogadta, közösen válogattuk ki tizennégy résztvevőnk a harminckét jelentkező beküldött szövegei alapján. Az első hét intenzív munkáját Márton László egyfelől a falomlás háttérét megvilágító tematikus, másfelől a kreatív írás egyes kulcselemeit tárgyaló kiselőadásai, a beküldött szövegek és azok továbbfejlesztett változatainak elemzése, illetve két, a csoporttal közösen kidolgozott szüzsé jellemezte.

Három héttel később egy teljes felvonással kellett elkészülniük a hallgatónak, ezek közül hét tűnt továbbgondolásra érdemesnek. A második intenzív munkahétén azonban már – és itt alkalmaztuk a jól bevált finn receptet – délutánonként a műhelyt és az azt megkoronázó felolvasóestet

befogadó Nemzeti Színház társulatának hat színésze is csatlakozott hozzánk, hogy az ő szájukból hallott szöveg és az ő visszajelzésük is segítse a kezdő írók dolgát. Ugyanakkor a társulati tagok számára sem volt érdektelen hét – egy kivétellel – teljesen ismeretlen szerző drámájának születésénél bábáskodni.

Az utolsó munkahét előfeltétele egy újabb hónap elmúltával a teljes színmű elkészült első változata volt. Öten feleltek meg ennek a feltételnek, az ő szövegük volt az utolsó hét témája. A hat színészhez ezúttal egy rendező is csatlakozott, velük az utolsó három napban, a felolvasó színházi estre készülve már folyamatosan együtt dolgoztunk. Három darabból hallhattak részleteket 2009. január 30-án azok, akik ellátogattak a Nemzeti Színházba: Csuszner Ferencz *Hátrahagyaték*, a három éve Magyarországon élő Alice Müller *Elvira és Petúnia*, valamint Vargha Márk Péter *Szívtelenség* című műveiből. Az est második felében aztán teljes egészében elhangzott a műhely nyertes darabja, Almássy Bettina *Megfulladok*-ja, melyet a SZÍNHÁZ olvasói most kezükben tartanak, és amely júniusban a Kortárs Dráma Nyílt Fórumának

az évad legjobb darabjait közreadó kötetében is megjelent. Alice Müller drámája a kötetvita napján felolvasó színházi formában hangzott el a POSZT-on.

Hamarosan elkészül a két darab német fordítása. Ezek egyrészt bekerülnek a Goethe Intézet kortársdráma-gyűjteményébe az interneten, másrészt eljuttatjuk őket az „After the Fall” valamennyi partnerintézményéhez. Tekintve, hogy produkció nem készül egyelőre a darabokból, a drezdai fesztiválra német felolvasó színházi változattal fogunk jelentkezni.

Kísérlet volt ez a három hónapos műhely. Gyermekebetegekkel küszködő próbálkozás, mely arra a szilárd meggyőződésre épült, hogy igenis vannak Magyarországon felfedezésre váró ifjú drámaírók. Ítélje meg az olvasó az itt közölt darab alapján, hogy érdemes volt-e belevágni. Csak remélni tudjuk, hogy egy hasonló kezdeményezést, melyet ezúttal teljes egészében a Goethe Intézet tett lehetővé, legközelebb hazai forrásokból, az itthoni intézményrendszer keretei közt lehet majd megvalósítani.

Merényi Anna, PanoDráma

A VÁRKISASSZONY

Ha Almássy Bettinát egy irodalmi ösztöndíj céljából ajánlanám az illetékes kuratórium figyelmébe, valami ilyesmit írnék róla:

Az „After the Fall” drámaírói workshop során elkészült, befejezett színművek közül Almássy Bettina *Megfulladok!* című munkáját találtuk – Lengyel Anna és én – a legalkalmasabbnak arra, hogy teljes terjedelmében felolvasó színházi bemutatóra kerüljön. Más szóval: a közös munkafolyamatban ő nyújtotta a legjobb egyéni teljesítményt. A *Megfulladok!* egy NDK-beli úszóbajnoknő sorsát mutatja be a kisgyermekkortól a felnőttkorig rapszodikusán, mégis jól követhető, tiszta logikával szerkesztett jelenetekben, ide-oda ugrálva közeli és távoli múlt között. Megrázó módon érzékelteti, hogyan mennek tönkre a legfontosabb emberi értékek egy tekintélyelvű társadalmi berendezkedés politikai célból fenntartott versenyistállójában, hogyan sérül egy nő szexuális önbecsülése és identitása annak következtében, hogy egyéb lehetőség híján kizárólag a sportteljesítménybe kapaszkodhat.

Almássy Bettina írói alkatáról szólva mindenekelőtt két tulajdonságát említeném. Az egyik a dramaturgiai-szenikai fantázia, mely egy kevésbé – amennyire kell – csapongó, ugyanakkor igen gazdag és produktív, és – teszem hozzá – színpadszerű. Kifogyhatatlan leleménnyel találja meg annak módját, hogyan lehet egy-egy emberi tulajdonságot vagy érzelmi minőséget hatékonyan motiválni és gyors változásá-

ban megragadni, hogyan lehet két – időben és akaratilag egymástól távol álló – jelenetet eltérhetetlenül összekapcsolni. A másik fontos tulajdonsága: a zsigeri szenvedélyek ismerete, valamint az a képesség, hogy jól működő, arányos dialógusokban megszólaltassa őket.

Am ezúttal nem a képzeletbeli kuratórium, hanem a létező olvasók figyelmét szeretném fölkelteni, ezért hozzátesszem: a workshop során nemcsak a dráma létrejöttének munkafolyamatát láthattam és segíthettem, hanem az alkotói személyiség fejlődésének egyik fontos fázisa is a szemem előtt zajlott. Nem is tudom másképp olvasni Almássy Bettina immár befejezett színművét, mint ennek ismeretében, erre visszagondolva.

Almássy Bettina öntörvényű személyiség; hajlamos a bezárkózásra, visszahúzóásra; ugyanakkor valahányszor egy-egy konkrét feladat jó megoldása volt a tét, meglepően rugalmas is tudott lenni. Úgy vettem észre, hogy ösztönei – írói problémák esetén – mindig jól működnek. Ő maga engem egy kicsit a letűnt korok magányos várkisasszonyaira emlékeztet, akik a bátyafokon a hajukat lobogtatják a szélben, vagy a gyilokjáró mellvédjére könyökölve olvassák a hozzájuk írt, bonyolult strófaképletű költeményeket.

Csak hogy most a másik oldalon van, az ostromlók között. A színpadot ostromolja.

Márton László

A mű létrejöttét a

támogatta

SZEREPLŐK

Apáink
Anyáink
Nagyszüleink

Rengeteg ember a színen, ruházatuk alapján három csoportra oszthatók. Vannak a fekete ruhások, vannak a piros ruhások és a sárga ruhások. Ünneplenek

HANGOSBEMONDÓ Marie Tykwer olimpiai, világ- és Európa-bajnok úszónőnk.

A tömeg egy megtermett bábót hajigál a levegőbe lelkesen éljenezve. A báb fején úszósapka, szemét úszószemüveg takarja, fekete úszódresszben van, melyen melltájékán egy címer, aminek közepén egy kalapács, előtte meg egy körző látható. Ezeket a jelképeket kör alakú búzakéve keretezi.

Az emberek ruhájuk színe szerint általában egy tömbben mozognak. Mindenki közel akar kerülni az ünneplés tárgyához. Kezüket nyújtogatják a báb felé. Egyre agresszívebben tolatkodnak, lökdösis egymást. Ezalatt a báb ütemesen repked a levegőben, óriási ováció közepette. Egyszerre elszabadul a pokol. Az embermassza túlcsoorduló szeretettel ráncigálni kezdi az ünneplést, s a bábu széjjelszakad. A színek kaotikusan keverednek. Minden embernek jut valamilyen relikvia. A zsákmánnyal boldogan távoznak a színről, ki-ki azzal, amit szerezni tudott: egy kézzel, egy tincs hajjal, egy fejjel, egy térdkaláccsal vagy akár egy darabkával a fürdőruhából, úszósapkából stb.

Kiürül a tér, egyedül a Barátnő marad a színen, idegesen várakozik

BARÁTNŐ Gyere már!

LÁNY *(hangja kintről)* Kicsit szétestem...

A Lány bejön, fején úszósapka, szemét úszószemüveg takarja, fekete úszódresszben van, melyen melltájékán az NDK címere látható

Nem hiszem, hogy menni fog.

*A Lány és Barátnője körött egy férfi köröz. A két lány jelenete alatt a férfi útja fokozatosan rövidül, egyre szűkíti a kört. *(Kerülgeti őket, mint macska a forró kását)**

BARÁTNŐ Mindent túlbonyolítasz. Megtörténik és kész.

A francokat kell ezen agyalni.

LÁNY Na, jó, ez azért nem ilyen egyszerű.

BARÁTNŐ Legalább próbáld meg, ez a fiú sóvárog utánad.

Azt mondtad, te is kedveled.

LÁNY Igen.

BARÁTNŐ Na, akkor meg? Fél éve remél már. Adj legalább esélyt neki.

LÁNY Félek, nem fog sikerülni.

BARÁTNŐ Dehogynem.

LÁNY Jaj, én rém gusztustalan vagyok.

BARÁTNŐ Gusztustalan a fejed.

LÁNY Az is, de látnád a testemet.

BARÁTNŐ Te tiszta hülye vagy, esküszöm. Öltözz már, mert elkésünk!

LÁNY Inkább nem megyek.

BARÁTNŐ Ne szarakodj már. Én is rendszeresen epilálok.

LÁNY De én...

BARÁTNŐ Adok egy banánt, Makikám, ha végre elindulunk.

LÁNY Vicces.

A Pasi útja véget ér, a kör oly szűkké válik, hogy kinyújtott kezével eléri és magához húzza a Lányt

PASI Gyere ide!

LÁNY Félek kicsit.

PASI Csacsikám, itt senki nem zavarhat minket.

LÁNY Csak te és én?

PASI Bizony. Gyönyörű vagy.

LÁNY Jaj már, dehogy vagyok én...

PASI Pszt, ne beszélj butákat. Szép vagy. Nekem a legszebb.

LÁNY Jé, mi ez?

PASI Bontsd ki.

LÁNY Ó, ez, ez pont olyan, mint Mókás volt.

PASI A fényképről csináltattam meg a mását, hogy újra legyen, ki minden titkod tudója. Ó Mókás 2.

LÁNY Istenem, még a pofija is olyan édi, mint az övé volt.

Köszönöm. Nagyon, nagyon szeretlek.

PASI Én is szeretlek. Istenem, egész testedben reszketsz, édesem.

LÁNY Figyelj, előtte még...

PASI Lazíts, bízd rám magad...

LÁNY Csak még...

PASI Finom fülecskéd...

LÁNY Ne, ne még...

PASI Nem jó?

LÁNY De igen, nagyon...

PASI Akkor most ne beszélj.

LÁNY Pedig kéne... ne...

PASI Ezt most le kéne venni...

LÁNY Oltsd el a lámpát.

PASI Hadd lássalak.

LÁNY Kérlek.

PASI Rendben. *(Leoltja a villanyt, s a félhomályban leveszi a nadrágját)* Mióta vágyom már rád, édes istenem.

LÁNY Édes istenem...

PASI Na, most már igazán ezt szépen le vesszük... Ne félj, nem látlak, csak érez...

LÁNY Mit csinálsz?... Most hová mész?

A Pasi felkapcsolja a villanyt

(Az ágyneműbe burkolja magát) Mi van?

PASI Mutasd magad!

LÁNY Miért?

PASI Mutasd magad.

LÁNY Nem.

PASI Ne csináld ezt velem, mi a szar ez az egész?

LÁNY Én akartam mondani...

PASI Mit akartál mondani?

LÁNY Hogy én más vagyok.

PASI Mi a kurva élet ez? Mutasd csak magad!

LÁNY Engedj már el!

PASI Borostás, az egész hátad, meg a... a picsába!

LÁNY Ne haragudj!

PASI A rohadt életbe, baszd meg.

LÁNY Hagyjál már!

PASI A kurva buzi anyádat, te szemétláda.

LÁNY Segítség!

PASI Gusztustalan paraszt! Az anyáddal játsszál, köcsög!

LÁNY Ne, ne!

PASI Hogy mertél hozzám érni, te geci hímrinygó, hogy rohadjon le a faszod.

LÁNY Pinám van, te hülye állat, pinám van!
PASI Mi van?
LÁNY Pinám, te állat.

Csend

PASI Jaj, ne, ne haragudj! Bassza meg, ne haragudj... (Csókolgatni kezdi a Lány arcát) Csak megijedtem, hogy egy... (Círógatja) Ne sírj, ne, ne, ne sírj!... (Csókban forrnak össze, s a bocsánatkérés lassan átmegy előjátékba) Ne haragudj. Kérlek, ne sírj... váratlanul ért...

LÁNY Szeretlek. Au.

PASI Jaj, istenem, nagyon fáj? Szegénykém. Ide is egy puszi-kát. Meg ide, csak egy nagyon aprócskát.

LÁNY Ez finom. Nagyon finom.

PASI Neki is... és ő sem maradhat ki... drágaságom ... Tündér baba...

Egyre hevesebben ölelkeznek, majd hirtelen a Pasi nevetésbe tör ki

LÁNY Mi van?

PASI Semmi, semmi, ne haragudj. Tényleg semmi. (Ismét kitör)

LÁNY Valamit rosszul csinálók? Ügyetlen vagyok?

PASI Dehogy... nem, csak... bocs, de nem tudom visszatartani. (Egyre elviselhetetlenebbül vihog)

LÁNY Legalább mondd meg, min nevensz, hadd nevessek én is!

PASI Semmi, semmi (Majd megfullad), csak nem tudom kivenni a fejemből, hogy... hogy... hogy... hát ez nem igaz, hogy... nem hiszem el, szóval, nem tudom kiveerni a feje... feeejeimből, hogy milyen, milyen egzotikus... szóval folyton arra gondolok, milyen egzotikus, hogy egy gorillával fffffke-ke-kefélek.

A Lány összeszedelőzködik, felöltözik, s mielőtt elmenne, kiveszi táskájából Mókás 2-t, és a színen lévő fekete asztalra teszi. Ezalatt a Pasi végig vinnogyva röhög, majd ugyanígy távozik. A fény a piros és sárga színű plüssfigurára szűkül. Az aprócska fényben megjelenik egy gyermek kicsi keze, mely Mókásért nyúl. A kicsi Lány fején úszósapka, szemét úszószemüveg takarja, fekete úszódresszben van, melyen melltájékon az NDK címere látható. Mikor a gyermek már az asztallapon térdepel, a fény kitágul. Apa és Anya már az asztalnál ülnek, egymással szemben, mint egy vacsoránál, Anyán piros, Apán sárga ruha van. A gyermek székén egy férfi áll, mezítláb, térdig érő sárga nadrágban, piros színű pólóban s nyakában sípval. Előrehajol, s a kicsi Lány fejét óriási tenyerével lefelé szorítja, a gyermek kezével kapálódzik a levegőben, de hangot nem ad ki. Olykor a férfi felhúzza a fejcskét, s ekkor a Lány hangosan levegő után kapkod, majd újra lenyomják a fejét, s újra csend támad. Közben a piros, sárga és fekete öltözetű emberek körbeveszik az emelvényt, egymás kezét fogják, s a Körben áll egy kislányka című gyermekdalt énekelve körjátékot játszanak. Közben az asztalnál:

ANYA Megmelegítsem?

APA Nem kell.

ANYA Nem szeretem, hogy ilyen későn kerülsz elő... annyira várt szegény.

APA Piszok sótlan.

ANYA Nem éreztem.

APA Ja, ha te nem érzed, akkor az már nem is sótlan, ugye?

ANYA De hülye vagy.

A férfi felhúzza a fejcskét

LÁNY Nem akarok uszodába menni, nem akarok! Mama, beteg vagyok!

A férfi újra lenyomja

APA Az lehet, hogy én hülye vagyok de hogy ez a leves sós, az zihér!

ANYA Most akkor sós?

APA Az a baj veled, hogy nem ismered a mértéket.

ANYA Akkor ne edd meg.

A férfi felhúzza a fejcskét

LÁNY Kaka! Kaka! Apa!!!!

Újra lenyomja

APA Csak azért, mert sótlan, én nem fogom a fejre borítani.

ANYA Hozok sót.

APA Kár, hogy csak a sót ismered! Én meg csak nyelem, nyelem.

ANYA Én is nyelem. Hol voltál?

APA Nem mindegy? Intéztem a dolgot.

A férfi felhúzza a fejcskét

LÁNY Nem leszek rossz, soha, soha. Soha!

Újra lenyomja

ANYA Soha nem vagy itt. Értsd meg, nem akarja.

APA Majd akarni fogja.

ANYA Mindig hazudsz.

APA Ha jól úszik, kap köpenyt és dresszt. Eljuthat külföldre is. És az edzéseken megtanul majd a fájdalommal élni és mindent elviselni. Az sem utolsó ebben a világban.

Apa ordít, s közben a kicsi Lány fejét saját kezével lefelé szorítja, a gyermek kezével kapál a levegőben, de hangot nem ad ki, a tömeg dala abbamarad, némán állnak, élő falként

Vedd tudomásul, hogy anyád, apád a legjobbat akarja neked! (Felhúzza a fejcskét)

LÁNY (zokogva énekel) Körben áll egy kislányka, lássuk ki lesz a párja...

APA (újra leszorítja fejét, a gyermek elhallgat, s kezével hadonászik a levegőben) Ússzál, és akkor nem fulladsz bele abba a lábszagú lébe! (Újra levegőt enged neki)

LÁNY Lássuk, kit szeret a legjobban, azzal forduljon gyorsan. Ezt szereti a legjobban.

APA (ugyanaz a játék) Ússzál, és akkor túléled. (Új levegő)

LÁNY Ezzel forduljon gyorsan.

APA Meg kell csinálnod, neked kell a legjobbnak lenni, és akkor ledőlnek a falak. A falak ledőlnek. Csak rajtad múlik!

LÁNY Vége, vége, vége mindennek.

APA Most még sós és keserű, de lesz, amikor csak sós lesz. Nyeld, nyeld, nyeld!!!!!!

ANYA Ne ugrálj már folyton! Sóztad volna meg előbb.

APA Most mi bajod?

ANYA Semmi.

Az őrizetlenül maradt kislány leugrik az asztalról, rémülten szalad a tömeg felé. A színek blokkjai ekkor felbomlanak, mindenki fejtenül szaladgál és ordít. Ez a káosz egy egyetemi táncos összejövetelbe csap át. Zene bömböl, táncolnak, jó hangulat van. Egyszer csak a Fiú kikapcsolja a magnót

FIÚ Figyelem! Gyertek közelebb! Mindenki hozzon egy székét is. Gyertek, gyertek, ti is! Ide is ülhetek a szőnyegre! Meglepetéssel készültünk. Most, hogy a tanarak már mind távoztak, elő merek állni a sikamlósabb meglepetésműsorral is.

A tömeg nagy ováció közepette nézőteret alakít ki

LÁNY Persze! Csak azért várta, hogy elmenjenek, mert nem stimmelnek a rímek.

FIÚ A szabadság híve vagyok. A művészetnek ne legyenek korlátai.

LÁNY Aha.

A közönséggé verbuválódott tömeg kedélyesen nevetgél

FIÚ Szóval, fogadjátok szeretettel rövid bohózatunkat. Társulatunk a Maskara nevet választotta. Ez életünk első produkciója, ezért kérünk benneteket, hogy nézzétek el nekünk, ha néha csöppet megremeg a hangunk...

LÁNY Vagy a kezünk...

SZEREPLŐ 1 Esetleg a lábunk...

FIÚ Szóval, nagyon izgulunk. Akkor kezdődik!

A tömeg éljenezve tapsol

SZEREPLŐ 1 Előadásunk címe: A nyughatatlan.

SZEREPLŐ 2 Írta és rendezte, és a főszerepet játssza: David Graef.

Taps, ováció. Elkezdődik a commedia dell' arte stílusban játszódó előadás, négy szereplővel, a mesélő mindig más és más. A Fíú Jürgent játssza. A játék során a szereplők többször ki-kinéznak, pláne ott, ahol nevetésre számítanak, ám a kacaj elmarad

FIÚ Már én így tovább nem élhetek!
Eltökéltem, postára megyek! *(Egy óriási görgős dobozba mászik)*
A dobozra pár lyukat teszek,
Levegőt majd ezeken veszek. *(A lyukakon szívószálat dugdos ki)*

SZEREPLŐ 1 Nagyra termett csomagocska vagy,
Határórség kezén ne maradj!
Buta bélyeg hamar ráragadj!
E lyukakat gyorsan eltakard.

SZEREPLŐ 2 Halad a poggyász, zötykölődik,
Mindenhová át-áttevődik,
Fűhöz-fához odaverődik
Így telik napja, már ötödik.

A szereplők maguk között ide-oda taszítják a dobozt, az utolsó már nem löki tovább, hanem húzza maga után

SZEREPLŐ 1 Kisasszonyka, jött egy nagy csomag,
Aláírhatja majd utólag.

SZEREPLŐ 2 És a postás csendben elballag,
Orra jelzi, súlyos, nagy baj van.

A kézbesítő legyez az arca előtt

LÁNY *(kinyitja a dobozt, szemmel láthatólag várta szerelmesét)*
Kelj fel, Jürgen! Ébredj! Itt vagy már!
Friss levegőt szívhatsz végre hát.
Mért nem mozdulsz? Ó, jaj, nagy egek!
Fagyosak már régen e kezek.

A Fíú kiszáll a dobozból, a Lány az üres doboznál sír tovább, s a Fíú a karjával repkedő mozdulatokat tesz

SZEREPLŐ 1 Jürgen már az égbe föl szállott,
Bár meglehet, nem oda vágyott.

SZEREPLŐ 2 Szégyelld magad, te hitehagyott!
Élted vége nem jóváhagyott!

LÁNY J Jürgen hamar újjászületett.
Ám boldog ismét nem lehetett.

FIÚ Nem mehetek? Pokol veletek! *(Ásót vesz elő)*
Nem állják utamat kőzetek!

Elindulok hát, csak nézzetek,
Mily ötletesek a németek!
Az ásás tartott még éveket,
De az alagút, bumm!, szétrepedt.

SZEREPLŐ 1

A Fíú a bummra összeesik

Jürgen újra az égbe szállott *(Mint előbb)*,
Bár meglehet, nem oda vágyott.

SZEREPLŐ 2 Szégyelld magad, te hitehagyott!
Élted vége nem jóváhagyott!

FIÚ Egy új élet, tán új remény is...
Nem! Ez oldalon vagyok mégis?
Ez tévedés lesz, de fatális.
Békává válok, bár banális.

Úszószemüveget, csutorát és békatalpat vesz fel, a többiek a földön kuporognak, közöttük állva úszkál a Fíú, majd egyik elkapja a lábát, és óriási bummot hallat

LÁNY Jürgen újra az égbe szállott,
Hisz taposóaknára hágott.

SZEREPLŐ 2 Szégyelld magad, te hitehagyott!
Élted vége nem jóváhagyott!

FIÚ Hát újra itt vagyok. He-he-he. *(Mint egy bolond)*
Van tervem ez esetrerere.

SZEREPLŐ 1 A szürke fal már eszét vette.
Felment a villanyvezetékre.

A Fíú kezét a feje fölött tartva rohan át a színen

Csúszva száguldott, szélesebesen,
Kezét horzsolta vérveresen.
És földet ért! Bár betegesen.

LÁNY Kórházba vele, egyenesen!
Jaj, szegény ember, szegény pára!

FIÚ Maga egy nyugati apáca?

LÁNY Eltalálta, nevem Beáta.
FIÚ Elöntött a boldogság-láva. *(Látványos haldoklásba kezd)*

SZEREPLŐ 1 S a szíve hirtelen megáll.

A Fíú nem mozdul többet

Pár perc volt földi boldogsága.
SZEREPLŐ 2 Nyugat-földön érte halála,
Nytva hát a kapu számára.

Fanfárok szólalnak meg (persze a szereplők szájából), Jürgen boldogan és elégedetten lép a Paradicsomba, ahol a többi szereplő mint angyalok kara fogadja, vidáman énekelnek és táncolnak, majd meghajolnak.

Néhányan tapsolnak, többen döbrent csendben ülnek

FIÚ Most mi van? Vége!

A közönség meg sem mozdul. A társulat tagjai zavartan ácsorognak

Mi a szar van? Azért ennyire nem volt fos! Ez egy vicces darab.

EGY EMBER A KÖZÖNSÉGBŐL Ez nem vicces. Ez anti-kommunista propaganda! Rohadt hazugság, hogy innen menekülni akarnak az emberek. Ez a Jürgen nekem nem szimbolizálja az NDK népességét!

VALAKI Arra nem gondoltál még, hogy te vagy az, aki nem képviseled a közt, te majom?!

EGY EMBER A KÖZÖNSÉGBŐL Rohadt kis lázadók!

VALAKI Görény rabszolga!

EGY EMBER A KÖZÖNSÉGBŐL Nyugatmajmoló bunkók!

A két táborra szakadt szereplők verekedni kezdenek

SZEREPLŐ 1 Hagyjátok abba! Halljátok? Fejezzétek be!

Abbahagyják

Amíg mi itt agyonverjük egymást, valaki eltüntette a kabátokat!

LÁNY Mi van?

SZEREPLŐ 1 Nincs meg senki kabátja, senki táskája. El akartam menni, és akkor látom...

VALAKI Ne szórakozzatok, benne volt mindenem.

FIÚ Lehet, hogy csak tréfából elrejtette valaki.

LÁNY Remélem.

NYURGA Nézzünk körül alaposan.

Keresgélésbe kezdenek

TAKARÍTÓ Az összes vécét átkutattam. Ott nincs.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY A férfit is?

TAKARÍTÓ Milyen férfit?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Hát a férfitvécét!

TAKARÍTÓ Jaj, azt nem. Szaladok.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Na?

KABINOS Semmi. Az alagsori gépházban nincs.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nézzék át újra az öltözőket.

TAKARÍTÓ Az öltözőket mi már átnéztük. A férfiban sincs!

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem érdekel, nézzék át még egyszer!

PORTÁS Itt vannak a szülők.

EDZŐ (be) Mi van?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Sophie Koenig nem hagyta el az uszodát, a szekrényben van minden ruhája, a szülei már keresik, átkutattunk mindent, de sehol!

EDZŐ Én a vízben hagytam, hogy még csináljon négyszáz métert, és elmentem...

KABINOS A tribün, a büfé, minden átnézve, de sehol nincs.

PORTÁS És én, mit mondjak a szülőknek?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Maradjon már veszteg egy kicsit.

KABINOS Van egy ötletem: a törülközőraktárt nézte valaki?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Gyorsan!

LÁNY (tíz év körüli, sírva be) Csókolom.

EDZŐ Marie! Hol van Sophie?

LÁNY Nem tudom.

EDZŐ Együtt mentetek innen haza?

LÁNY Nem. Én jóval előbb végeztem, neki még hátravolt háromszáz, ő ma nagyon lassan úszott, én meg siettem haza a mesére.

KABINOS A törülközők között sincs.

TAKARÍTÓ A masszázsteremben sincs.

PORTÁS Mit mondjak a szülőknek?

KABINOS Mi legyen?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Vigyék innen a kislányt!

EDZŐ Köszönjük, Marie!

Csend, a kislány nem mozdul

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Engedjék le a medencéket!

LÁNY Hol van Sophie?

PORTÁS Gyere szépen.

A kislányt tiltakozása ellenére a Portás kiviszi a színről

LÁNY Mi történt? Nem értek semmit! Nem értek semmit! Nem értek semmit!

TANÁRNŐ Türtüzküdjün ü tüst ü tü püllüntbün ü pülyü Ü püntjübün, müjd dültü tü üdövil küsübb ü Bü püntbün.

Üz Ü püntbün, müttü hülyvüktürt jülüljü ür ügy, ü Bü

püntbü müttütü ür köttövil. Ü tüst Ü püntbüli sübüssügüt ügy küpjük müg, hü ü dültü tü üdövil türtünk nullühüz. Ükkür üzünbün ü dültü ür vüktür üs üzültül ü dültü ür pür dültü tü sübüssügüvüktürt türt üz Ü püntbüli ürüntühüz. Üzt mündhütjük, hügy: Gürbü vünülü pülyün müzgülü tüst gyürsülüsünük pülyürü mürlügüs kümpünüsü ü nürmülüs, müg ü pülyürtüntjünük ürnyübü müttü kümpünüsü ü tüngüncüülüs gyürsülüs. Értitek?

Döbent csend

Van kérdés?

Csend

Rendben, ha mindenki érti, az nagyszerű, a következő órán dolgozatot írunk belőle, és készüljenek ezenkívül még az Ügyünüs vünülü ügyünlütüs müzgülüsükra, és a függülügüs hüjütüst is nézzék át. Nyissanak ablakot, a következő óra ének, kérem a tisztelt társaságot, hogy ne értelmetlen fecsegéssel töltsék a szünetet, hanem skálázzanak be!

A táblához megy, nagybetűkkel felírja rá: NEM ÉNEKELT:

Ki a hetes?

LÁNY Én.

TANÁRNŐ A maga feladata lesz, hogy a kettősponyt után legalább két nevet felírjon! Felhívom a tisztelt társaság figyelmét arra, hogy akinek a neve a táblán lesz, példás büntetést kap. Ha nem lesz ott két név, akkor magát büntetem meg.

LÁNY De ha mindenki énekel?

TANÁRNŐ Akkor írja fel annak a nevét, aki a legkisebb lelkesedéssel csinálja. (Ki)

Az osztály kénytelen skálázásba kezd. A Lány remegő lábbal áll velük szemben, reszketve felír egy nevet, majd letörli, újra felír egy nevet, és tenyerével letörli. Az osztály kétségbeesetten, teli torokból énekel. Majd a Lány befejezi az irkálást, ordítva, eszelősen énekel, és üresen hagyja a táblát. Társai lassan távolodnak tőle, ki-mennek a színről

LÁNY Utálok énekelni!

EDZŐ Nem kérdezte senki, hogy szeretsz-e vagy nem szeretsz, tudsz-e vagy nem tudsz. Énekelni kell! A televízió a győzteseket mutatja a himnusz alatt, a győzteseket, akik teljes odaadással éneklük a nemzeti himnuszt. Világos? Legalább sírtál volna vagy valami. Akkor most mondhatnánk, hogy meghatottságodban. De nem, a kisasszony elégedetten mosolyog a kamerába, és esze ágában sincs énekelni a himnuszt. Itt botrány lesz, azt előre megmondhatom.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY (be) Sajtótájékoztatót hívtam össze, elnézést kérsz az elvtársaktól, aztán elnézést az egész országtól. Ebben a sorrendben! Érted?

A Lány konokul néz maga elé

Megértetted?

LÁNY (sírva fakad) Igen.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem baj, sírjál csak! Kisírt szemmel hatásosabb lesz, mikor azt mondod, hogy természetesen lelkedben végig oly hangosan zengted a dalt, hogy te is csak a felvételeken szembesültél vele, hogy mindez kívülről rejtve maradt. Világos?

LÁNY Igen.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Azt most közlöm, hogy ezzel természetesen nincs vége. Szankciókat fogok alkalmazni a csipkésre rugdosott seggemért cserébe! (Ki)

EDZŐ Biztosra veszem, hogy valami nem stimmel veled! (Ki)

BARÁTNŐ Biztosra veszem, hogy valami nem stimmel velem. Mindig elzsibbad a lábam.

LÁNY Tipikus.

BARÁTNŐ Aztán égető fájdalmat érzek.

LÁNY Hidd már el, nincs semmi bajod. Mind ezt érezzük.

BARÁTNŐ Várj már egy kicsit! Utána mindenkinek eléri ez a fájás a tüdejét?

LÁNY Naná.

BARÁTNŐ De nekem minden lélegzetvétél kín.

LÁNY Tudom. Mintha forró üvegport szívna be az ember.

BARÁTNŐ Öregek vagyunk.

LÁNY Vének.

BARÁTNŐ Azt is utálom, ahogy a pulzusom zeng-bong a fülemben.

LÁNY Jobb lett volna, ha színésznek adnak, van egy kis hangom.

SZÍNÉSZNŐ Mit hoztál?

SZÍNÉSZ Sima vajás, paprika és paradicsom nélkül, mert a művész úr csak este művész úr, de akkor is inkább csak művész elytárs.

SZÍNÉSZNŐ Hát igen! Kérsz sajtot?

SZÍNÉSZ Jó ez így is.

SZÍNÉSZNŐ Nehogy azt hidd, hogy én nem vágyom valami jó szerepre, valamire, ami végre nem a szocializmus építéséről szól, nagy szerzők szépen megírt mély gondolatait szeretném mondani.

SZÍNÉSZ Te legalább élmunkáslányokat játszatsz. Én mindig a pártfunkcionáriusokat kapom. Utál a közönség, mint a szart.

SZÍNÉSZNŐ Soha semmi mást, csak mozgalmi énekeket dalolunk.

SZÍNÉSZ Jaj, az nagy kedvencem nekem is, hangképzés a mozgalmi dalok miatt! Hát ez vicc. Torokhangon ordítani három kurva hangot, ezért tényleg érdemes.

SZÍNÉSZNŐ Na, meg az előadások utáni gazzulálás.

SZÍNÉSZ Jaj, ne is említsd! Mert egy művész nem siethet haza.

SZÍNÉSZNŐ És egy színésznek nem lehet civil élete.

SZÍNÉSZ Nem lehetsz nyűgös.

SZÍNÉSZNŐ Nem lehetsz fáradt még az előadás után se, mert akkor az elvtársak megsértődnek.

SZÍNÉSZ És akkor az elvtársak nem adnak pénzt a színházra.

SZÍNÉSZNŐ Egyszerűbb lett volna, ha fodrásznak megyek. Elég ügyes kezem van, és a fodrászat is egyfajta művészet.

FODRÁSZ 1 Ez a negyedik rohadt évünk!

FODRÁSZ 2 Négy rohadt évnyi zsíros haj!

FODRÁSZ 1 A legrosszabb az a...

EGYÜTT ...szepplős kopasz.

FODRÁSZ 1 Az.

FODRÁSZ 2 Nem értem, hogy egyáltalán hogy van mersze fodrászhoz jönni.

FODRÁSZ 1 Tudod, mit utálok a legjobban?

FODRÁSZ 2 Tudom, a szepplős kopaszt.

FODRÁSZ 1 A szepplős kopasz után meg a hajösszesöprés után.

FODRÁSZ 2 Mért, te a kifésüléstől nem undizol?

FODRÁSZ 1 Dehogynem, de elmondhatom végre?

FODRÁSZ 2 Mondjad már!

FODRÁSZ 1 A legrosszabb az, hogy mindig arra gondolok, hogy sokkal szebb lett volna az életem, ha fogorvosnak megyek.

FOGORVOS 1 A fene tudja, valahogy elegendem van mindenből. Étvágyam sincs.

FOGORVOS 2 Megehetem akkor a tied is?

FOGORVOS 1 Edd. Teljesen kész vagyok!

FOGORVOS 2 Miért, hányat húztál ma?

FOGORVOS 1 Nemcsak a húzás.

FOGORVOS 2 Szóval rettegő gyermekszemek.

FOGORVOS 1 Retteg a felnőtt is

FOGORVOS 2 Ez igaz. És senki nem mosolyog. Megfigyelted már?

FOGORVOS 1 Én ebbe tönkremegyek. Egy ideje állandóan fáj a hátam, a nyakam, a vállam. De nem túlzok. Mindig fáj. Bármit csinálok, közben arra gondolok, hogy fájok. Alig vagyok negyven, és már az a csoda, ha nem fáj semmim.

FOGORVOS 2 Mit csodálkozol ezen? Többnyire természetellenesen félderde helyzetben ülünk, karunkat alátámasztás nélkül, vízszinteshez közeli helyzetben tartjuk.

FOGORVOS 1 Hát, ha én ezt tudom, elmegyek inkább sportolónak. Mennyivel jobban jártam volna, mert akkor az izomfájdalmak mellett jutott volna dicsőség is, nemcsak nyál és bélszag.

BARÁTNŐ Jó neked, hogy máshoz is van tehetséged, én csak hal vagyok. Így emleget a család: a hal.

LÁNY Hát... elég fura.

BARÁTNŐ Én is utálom, pedig nem hülyeség ám, akváriumi halak vagyunk. Számunkra az egész világ csak két falból áll.

LÁNY Azt én is gyűlölöm!

EDZŐ Hé! Leánykák, vége a lazsa-mizsének! Tessék belemászni a vízbe és csinálni, csinálni, csinálni! Az elfogyasztott tízórait izommá fejleszteni!

BARÁTNŐ Mindenünk fáj.

EDZŐ A fájdalom úgy edzi a versenyzőt, mint tűz a vasat. Kiolvaszt belőle minden salakot. Gondoljatok erre!

Szedelőzdködni kezdenek

BARÁTNŐ Jaj, ezt a dumáját nagyon utálom.

LÁNY Jaj, ezt nagyon utálom.

Az ebéidő lejárt, mindenki útnak indul, a térben egy buszt alakitának ki, s válnak a késő délután hazaigyekvő utasokká

FIÚ Jaj, ezt utálom!

LÁNY Mi a fene lehet már megint?

FIÚ Mégis mi? Áramszünet! Itt még az áram is kevés.

LÁNY Maradj már, még meghallják.

FIÚ Kit érdekel.

LÁNY Tudod, hogy a Bé bácsi is ezen csúszott el, a nagy pofáján.

FIÚ Egyébként nemcsak áramszünet lehet. Az is lehet, hogy valaki itt a fene nagy jólétben a metró alá vetette magát, ami teljes pofátlanság a részéről, mert így most tömegek mehetnek haza pótlóbuszal. Túrnie kellett volna, ha másért nem, hát a társadalomért.

LÁNY Hagyd abba, kérlek.

FIÚ Bocs, csak utálok itt nyomorogni!

LÁNY Ülünk, nem?

FIÚ Jó, mindegy. Nem lehet itt levegőt kapni!

LÁNY Történt ma valami? Olyan fura vagy.

FIÚ Semmi különös...

LÁNY Mond inkább, hogy titok, de ne hazudj nekem. Látom.

FIÚ A tatát elhurcolták.

LÁNY Micsoda?

FIÚ Mit összegörccsölt szegény, hogy eldugja a szaros kis valóját, amit a rokonoktól kapott, aztán kitalálta a titit, a legjobbat. Suttogott. De mi a szarnak? Bejöttek, apám, nem hittem a szememnek, még csak a látszatot sem akarták tartani, kis kutatás vagy anyám kínja, nem, bassza meg, egyenesen a fogkrémes tubushoz, de nem ám a másikhoz, egy nagy szart, rögtön ahhoz. Hasítják, és ott a zsozsó. Kurvára nem kérdeztek semmit. Kurvára nem volt fontos, hogy a kisöreg egész életében lapított, mint szar a fűben.

LÁNY Atya ég! És mi van veled?

FIÚ Fogalmam sincs. Elhurcolták. Rám csapták az ajtót, és eltűntek.

LÁNY Majd megkérdezem apukámat, mit kell ilyenkor...
TURISTA 1 Bocsánat, ez a busz megy metrónak?
LÁNY Igen.
TURISTA 1 Megy el is a határig?
LÁNY Igen.
TURISTA 1 Köszni.
LÁNY Szívesen. Ezek franciák?
FIÚ Igen.
TURISTA 1 Aztmond jákho gyez jól eszúgy hogymeg nyugod
hatszmind jártnyu gat Berlin benlesz ünkn.
TURISTA 2 Neha rag udjde énezt nemak arom lát niitt min-
denoly anagy onfur csaoly anrémes enszürke.
TURISTA 1 Mi értmi reszám ítotált?
TURISTA 2 Úgygon doltamhogy érdek esség, de annyi ra-
nyom asztó.
LÁNY Érted, amit mondanak?
FIÚ Kit érdekel ez most?
LÁNY Gyakorolhatnád a nyelvtudásod.
TURISTA 1 Szerin temtúl dram atizáló dadol gokat, demin degy.
TURISTA 2 Ittmé gazá rami skev és.
TURISTA 1 Mar adj mármé gmg hal lják.
TURISTA 2 Nemkép zele dhogy ittva laki besz él ianyel vünket?
LÁNY Mit mondanak?
FIÚ Hogy bunkók vagyunk.
LÁNY Komolyan?
TURISTA 1 Ésha még isért ikamit mon dunk?
TURISTA 2 Hagy jálmá regyéb kéntez ne mcsak ára mszü
netlehet.
TURISTA 1 Nalát od.
TURISTA 2 Azisle hetho gyva laki, ittan agy nyomo rúságáb
anamet róalá vete ttema gát.
TURISTA 1 Demor bidvagy.
TURISTA 2 Csin áltunk né hányfotót az tánslussz, ennyi elé-
gisne kem kel etBerlinből.
TURISTA 1 Jóm árme gyünkhagy dmára bba!
TURISTA 2 Mostnézz kör ültisz taság vané smégis oly an-
mint haegy enham uvalszór tákvól na be avár osthá zastu-
lem beres túlmin denest ülnéz daztafi úthogy bám ulbiz
tosa Colát néz iez ittany ugat attri bútumaszán almas.
Addcsó rónak had dörüljön!
FIÚ Full adjbe le a Col ádba tero hadt szem étáll at. Görény,
fasz! Takarodj a rohadt fényképező, takar odjaro hadt fény
képe zómas ináddala jóany ádba! Ezne máll atker tte бүдös
paraszt! Szemét segg! Hogy fordulnál fel!

TISZT Hát akkor vegyük csak sorjában. Maga azt mondta egy
hozzánk látogató házaspárra, hogy бүдös paraszt, hogy sze-
mét segg, és hogy fordulnának fel. Hmm! A bölcsészkaron
tanult?
FIÚ Még nem végeztem.
TISZT Szóval, ott tanult. Igaz az, hogy az ön vezetésével böl-
csészhallgatók minden olyan anyagot összegyűjtöttek, ami-
ből Sztálin hibáiról lehet olvasni?
FIÚ Ártatlan játék volt. Évekkel ezelőtt.
TISZT Ártatlan játék volt az is, hogy a marxista tantárgyak el-
len izgatott?
FIÚ Én csak javasoltam, hogy tanítsanak filozófiát.
TISZT Miért politizál maga?
FIÚ Nem politizálok.
TISZT Ne beszéljen vissza! Maga írt egy pamfletet egy bizo-
nyos Jürgenről.
FIÚ Ártatlan bohózat volt...
TISZT Műholdvevő antennát próbált eszkábálni! Az is ártat-
lan bohózat volt?
FIÚ Szeretek barkácsolgatni.
TISZT Hogy érti azt pontosan, hogy utál itt nyomorogni?
FIÚ ...
TISZT Mit jelent az a kijelentése, hogy nem lehet itt levegőt
kapni?

FIÚ ...
TISZT Úgy látom, nincs kedve beszélgetni. Nem baj. Nem
kötelező velem társalognia. (A házi telefonba) Tamara, ké-
rem, küldje be a takarítónőt! Legyen szíves!
LENA (be) Főhadnagy úr elvtárs.
TISZT Üljön kicsit ide. Kérdezni szeretnék magától valamit.
LENA Igen.
TISZT Hány éve is dolgozik itt nálunk?
LENA Kilenc. Főhadnagy úr elvtárs!
TISZT Mondja, maga szerint normális dolog az idetévedő
nyugati turistákkal gorombáskodni?
LENA Nem, semmiképpen.
TISZT Mit gondol, az így járt turista mit mond majd rólunk
hazatérvén?
LENA Mondnak azok fűt-fát-bogarat, főhadnagy elvtárs úr.
TISZT Szóval, akkor ön szerint negatív képet festenek majd
rólunk.
LENA Szerintem az zihér.
TISZT Hátha valaki direkt azt akarta, hogy negatív képet fes-
senek rólunk odaát.
LENA Az csak valami nagy bitang lehet. Vagy sült bolond.
TISZT Köszönöm, Lena, elmehet.
LENA Köszönöm, főhadnagy elvtárs úr.
TISZT Maga bitang?
FIÚ Nem.
TISZT Akkor viszont sült bolond. Láthatja, így jellemezte önt
a dolgozó kommunista nép. Ne féljen, gondoskodunk róla,
hogy az elmeegógyintézetben boldog, elégedett emberré ne-
veljék majd át önt! Ön beteg, elmebeteg.

LÁNY (zokog) Nem beteg! Nem beteg! Tudom, hogy nem be-
teg!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Marie! Gyere ki onnan!
LÁNY Nem beteg!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Tudom, hogy szomorú vagy, de
értsd meg, Sophie beteg, nagyon beteg.
SEGÉD El kellett költözzenek a hegyekbe, mert ott jó a levegő.
LÁNY Nem is beteg, ez nem igaz!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem jöhet többé úszni, sajnálom.
De azt üzenete, hogy ír majd neked levelet.
LÁNY Hazudni tetszik!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Azt mered mondani, hogy hazu-
dok? Vigyék innen a gyerekeket!

A Segéd elviszi a szájukat tátó tanítványokat

Marie! Gyere ki szépen a szekrényből.
LÁNY Nem megyek!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Azt akarod, hogy eltiltsunk az
úszástól?
LÁNY Nem beteg! Tudom, hogy nem beteg!
EDZŐ Marie! Gyere ki, kérlek! Sophie tényleg beteg. Ha aka-
rod, a hétvégén elviszlek hozzá, felmegyünk a hegyekbe a
Trabantommal, jó?
LÁNY Tudom, hogy Sophie meghalt.
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Ezt ne merd még egyszer mondani!
LÁNY Belefulladt a vízbe! Ti meg hazudoztok itt betegségről,
meg minden! Pedig miattatok halt meg. Én tudom!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nyisd ki azonnal azt az ajtót, mert
rád törjük most már.
EDZŐ Marie!
SOFŐR Megérkezett az anyja!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Küldje be!
ANYA Jó napot kívánok!
EDZŐ Már egy órája könyörgünk neki, de nem jön ki.
ANYA Mi történt, kicsim?
LÁNY Anya!
ANYA Nyisd ki, babám!
LÁNY De meghalt a Sophie!

ANYA Tudom.
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Dehogyan halt meg. Félreértett valamit.
ANYA Hallod, azt mondja az szövetségi kapitány bácsi, hogy nem halt meg, ilyesmire gondolni sem szabad...
LÁNY De, meghalt!
ANYA Gyere ki, kicsi kincsem, hazaviszlek.

A Lány kijön a szekrényből, anyja karjaiba rohan

LÁNY Anyácska.
ANYA Mégis, hogy képzeled ezt, kislányom? Ilyen ronda hisztériát rendezel itt az elvtársaknak. Értem kell hogy szalasszanak a munkahelyemre, hogy ilyen rémesen viselkedsz? Hát lesül a bőr a képemről szégyenemben. Hogy gondoltad ezt? Kérj azonnal bocsánatot!

APA Gondolsz te egyáltalán arra, hogy én itthon ilyenkor infarktust kapok?

LÁNY Bocsánat.

APA Már a rendőrségre akartam szaladni. Még jó, hogy anyád délutános! Normális vagy, mondd? Már három órája vége az edzésednek.

LÁNY Ne haragudj, apa.

APA Azt hittem, valami baj ért!

LÁNY Nem. Jól vagyok, csak a David... Apa, ugye nem említett senkinek a titkot, amit rád bízam?

APA Mire gondolsz?

LÁNY Tudod, amit a David tatájáról meséltem, meg a devizájuk..

APA Maradj csendben!

Az Apa bekapcsolja a rádiót, és zavaróan hangosra csavarja, ezután a két szereplő a háttérfüggönyhöz húzódik, és folytatják a beszélgetést, ám abból a közönség a bőmbőlő zene miatt nem hall semmit. Fejük fölött a vásznon felirat jelenik meg, nem kész képként, hanem betűnként születve. A testbeszédhez képest némi késséssel

FELIRAT

Mondtam már neked, hogy ilyesmiről nem szabad!

Mi?

Mondom, ilyesmiről ne beszélj itthon!

Tudom, és én próbáltam nem kimondani...

Ne mondj ki ilyeneket

Az a baj, hogy így nem lehet beszélgetni.

Nem. Az a baj, hogy másképp nem lehet beszélgetni.

A David tatáját elhurcibálták.

Hirtelen elhallgat a rádió

LÁNY *(ordítva)* Valahonnan megtudták, rájuk törték az ajtót, és elvitték a tatát.

Az Apa óriásit csap a rádióra, ami ennek következtében újra működésbe lép

FELIRAT:

Valahonnan megtudták, rájuk törték az ajtót, elvitték a tatát.

Atya ég! Elhurcolták a kisöregtet?

Igen, ezt mondom.

Látod, a falnak is füle van, és mégis előállsz itthon ilyen témákkal.

Azt se tudja, mit kell ilyenkor csinálni.

Szerintem az a legokosabb, ha nem tagad.

Nem a tata, hanem a David. Mit csináljon? Azt sem tudja, hová vitték szegényt. Teljesen ki van bukva. Úgy viselkedik, mint egy eszelős, a buszon azt mondta, hogy utál itt nyomorogni...

Normális ez a fiú, bárki meghallhatta volna!

Apa, mit kell ilyen helyzetekben csinálni?

Távol ülni tőle, mintha nem ismernéd.

Jaj, papa! Nem érted őt? Egyedül maradt, fogalma sincs arról, hogy mit kell tenni ilyenkor. Honnan tudhatja meg, hogy hol a tata, és hogyan látogathatja meg? Apa, mit kell ilyenkor csinálni?

Nem tudom. De majd holnap megkérdezem Charlotte nénetől.

Tényleg, Felix bácsit is...

Hagyjuk most abba, mert szétrobban már a fejem. Majd holnap visszatérünk rá.

Kikapcsolják a rádiót

APA Ezerszer megmondtam már neked, kicsi lányom, hogy ne bőgsd a rádiót! Indíts a szobádba tanulni!

A Lány pusztit nyom apja mindkét arcára, és távozik a színról. Az Apa kicsit tévovázik még, majd a másik irányba távozik

FELIRAT:

Ezerszer megmondtam már neked, kicsi lányom, hogy ne bőgsd a rádiót!

Indíts a szobádba tanulni!

Berlin, 1971. október 16. 812-es ügynök

SZÜNET

A színen a Fiú magába roskadva ül, feje kopaszra van nyírva, arcán lila duzzanatok. Kopogás hallatszik, de ő meg sem mozdul. Újra kopognak, mégsem mozdul

LÁNY *(kintről)* David! Nyisd ki, tudom, hogy itthon vagy!... Nyisd már ki!

A Fiú nem mozdul

(Be) Mért nem mondd, hogy nyitva van... Úristen.

A Fiú felpattan a székből, és hátat fordít a Lánynak

FIÚ Ne nézz ide!

LÁNY Atyaúristen!

FIÚ Fordulj már el!

A Lány is elfordul. Háttal állnak egymásnak

LÁNY David.

FIÚ Maradj úgy.

LÁNY Ne hülyéskedj, így nem lehet beszélgetni...

FIÚ Kérlek!

LÁNY Jó. *(sírva, alig hallhatóan)* A kurva anyjukat!

FIÚ Azt.

LÁNY A jó kurva édesanyjukat!

FIÚ Azt.

LÁNY Ugye, nem adod föl?

FIÚ Nincs értelme.

LÁNY Dehogynem. Elengedtek, nem?

FIÚ El.

LÁNY Beszerveztek?

FIÚ Nem.

LÁNY Na látod! Nem vagy te senki fia-borja, hogy csak úgy elengedjenek. Mért engedtek akkor el? Félnék. Higgy nekem, változás közeleg.

FIÚ Gondolod?

LÁNY Hát persze, egészen biztos vagyok benne. Írd meg, és kiáltuk világgá, de ne add fel!

Edzőterem. A színpad két részre van osztva, a két részt egy nagy keret vagy több kisebb keret választja el egymástól. Az a tükör. Az úszólányok erőnléti edzését láthatjuk. Minden lányon melegítő-nadrág, úszódresszre emlékeztető trikó, úszósapka és úszószemüveg van. A keret távolabbi részén helyet foglaló szereplők a másik rész tükörképei

EDZŐ Ne add fel! Gyerünk, gyerünk! Egy-kettő. Egy-kettő. Egy-egy-egy-egy. Ez fing, amit csináltok!

A lányok folytatják

Pedig kutya kötelességetek a szocializmust építeni minden tudásotokkal. A terveket meg kell valósítanunk! Tartóztok a hazának s az egész népnek ezzel. Egy-kettő. Egy-kettő. Meg kell végre értsétek... Helló, figyelek ám!... Legfőbb cél a terv-megvalósítás. Nektek mint élsportolóknak még inkább elől kéne járnotok a szocializmus építésében. Ez a lazaság, ez megengedhetetlen. Akire ennyit áldozott a haza, mint rátok, annak élen kéne járni a munkában. Nálunk a munka becsület és dicsőség dolga. Úgyhogy nem törődni a fájdalomakkal és csinálni, csinálni, csinálni. A fájdalom úgy edzi a versenyzőt, mint tűz a vasat. Kiolvast belőle minden salakot. Gondolatok erre! Egy-kettő. Na, gyerünk akkor, száz felülés. Egy, kettő, három, négy öt...

A Lány egyik felülésnél ülve marad, ám tükörképe folytatja a munkát. Épp úgy, mint a többiek.

A Lány egy kis ideig csak ül, bámulja a tükörképét, majd megszólal, szavai alatt az Edző ugyanúgy számol tovább

LÁNY Nem csinálom tovább.

A tükörképe is ülve marad, s mozdulatai követik a Lányét

Nem úszom többé.

Leveszi az úszószemüvegét, le az úszósapkáját, s ahogy ezt a műveletet végrehajtja, láthatóvá válik, hogy a tükörképe az édesanyja

ANYA Tudom, hogy nehéz. Tudom, mit érzel. De ne add fel!

És az Anya felveszi a sapkát, fel a szemüveget, most a Lány lesz a tükörképe, s kénytelen mozdulatait hűen utánozni

LÁNY Engedj el!

A jelenet további részében állandóan változik, hogy ki utánoz, és kit utánoznak.

De a mozdulatoknak precízen kell követniük a másikat, soha fel nem adva a tükör lényegét. A sapka és az úszószemüveg hol felkerül, hol lekerül

ANYA Senki nem kényszerít, csak kérünk.

LÁNY Nem akarom! Nem kapok levegőt. Utálom! Utálok így élni!

ANYA Ezt nem teheted, nem érted?

LÁNY Te nem érted! Én megteszem.

ANYA Most meg vagy zavarodva, alszol rá, és meglátod majd

A Lányon épp rajta van a sapka és a szemüveg is, az Edző sípol, mindenki felpattan, a Lány is. Futásnak erednek, szökdelnek, helycserés gyakorlatokat csinálnak, úgy, hogy a tükör is híven követi őket (kis csalással, mert a Lány eddigi tükörképe ügyesen helyet cserél valakivel, aki eddig más tükörképe volt), az Edző újabb fütyyére ismét feladatot váltanak, mindenki a tükör felé fordulva végzi. Egy ideig a Lány is csinálja, majd újra leáll

LÁNY Nincs semmi értelme. Nem csinálom és kész.

Újra letépi magáról a sapkát és a szemüveget, s ahogy ezt a műveletet végrehajtja, láthatóvá válik, hogy a tükörképe az édesapja

APA Csakhogy te nem dönthetsz így!

Az Apa felveszi a sapkát, fel a szemüveget, és ugyanaz a játék, mint az előbb, csak jóval durvábban dulakodva

Mégis hogy képzeled ezt?

LÁNY Nem és nem!

APA Ez nem ilyen egyszerű ám!

LÁNY Ki mondta, hogy egyszerű?

APA Ellenkezel?

LÁNY Úgysem csinálom. Akkor sem! Semmiképpen sem! Se így, se úgy! Nem akarom újra a tegnapot. Elég! Rohad az egész, elég! Rég kínlódom, nem veszitek észre? Megfuladok!

APA Mit akarsz?

LÁNY (*küzd*) Nem tudom. Nem érdekel, az egész! Hagyjál békén, mindenki hagyjon békén! Fáj, bassza meg, nem akarom. Hányingert kapok az egészsztl.

APA Hogy nem sülsz ki mindkét szemed? Ne játszd itt az áldozatot! Hallgass a jó szóra.

A Lány letépi magáról a szemüveget

Nem hallod?

Letépi a sapkát is, elfut, fut vele a tükörképe is

Süket vagy? Nem érted?

EDZŐ Mégis, mit képzelsz? Hová mész?

A Lány tiszta erőből rohan a színpad közepén, egy helyben. A fény rá szűkül, összefogott haja kibomlik, s a görcsös rohanás fokozatosan átváltozik felszabadító futásba, épp úgy, mint az arcán a görcsös akarás is felszabadult mosolyba. Hirtelen a Szövetségi kapitány belép a fénybe

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Ejnye, ejnye, de siet a kisasszony!

LÁNY Mennem kell!

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nagy kár! Pedig én épp a barátja, David Graef ügyében akartam...

A Lány hirtelen leáll, de a szakosztályvezető kihátrál a fényből, s a sötétből, mintegy utánakiáltva fejezi be

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY ...de ha ennyire siet, hát menjen, biztos sürgősebb dolga van.

LÁNY (*épphogy hallhatóan*) Mi van Daviddal? (*Ordítva*) Mi van vele?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY (*belép a fénybe*) Bolondok közé csukták szegényt.

LÁNY Micsoda?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Hát, nem irigylem,

LÁNY Ez nem igaz.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem vette észre, hogy eltűnt?

LÁNY Egypár napja nincs... de ő nem bolond.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem, persze hogy nem.

LÁNY De ez akkor... azt nem lehet...

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Hát igen, azt nem lehet sokáig ép elmével bírni.

LÁNY Mi van?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Van ott egy-két ismerősöm, mesélnek ezt-azt.

LÁNY Ki tudja hozatni onnan?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Hát, nem is tudom.
LÁNY Mi az ára?
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Ejnye, kislány. Miket nem mond.
LÁNY Hozza ki onnan!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Talán segítenének, de mint hal-
lom, maga manapság eltávolodik, nem teljesít, nem küzd,
el akar menni. Nem tudom, így elég blamázs lenne nekem.
LÁNY Ó, nem. Maradok! (*Haját gyorsan összerendezi, magára
kapja az úszósapkát és az úszószemüveget*) Maradok, és a leg-
jobb leszek. Edzek edzés előtt, edzek edzés után, mindent
megteszek, a legjobb leszek. Én kötelességemnek tartom a
szocializmust építeni minden tudásommal. Tudom, hogy a
terveket meg kell valósítani! Tartózom a hazának s az egész
népnek ezzel. Legfőbb célom a tervmegvalósítás. Nekem
mint élsportolónak elől kell járnom a szocializmus építésé-
ben. Megengedhetetlen, ahogy eddig viselkedtem. De rájöt-
tem, és épp most jöttem rá, hogy akire ennyit áldozott a
haza, mint rám, annak élen kéne járni a munkában.
Hiszen nálunk a munka becsület és dicsőség dolga.
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Rendben, kislány. De ne feledje,
alkut kötöttünk, ha nem tartja magát hozzá, a Fiú másnap
visszaballag.

FIÚ Gondolom, alkut kötöttetek.
LÁNY Tessék?
FIÚ Gondolom, meg volt beszélve, hogy mit kell mondj, az-
tán te mégsem azt mondtad.
LÁNY Láttalak. Te voltál, aki tapsoltál.
FIÚ David Graef
LÁNY Marie Tykwer.
FIÚ Tetszett a bátorságod. Fasza csaj vagy.
LÁNY Ez a hülye egy szinonimája?
FIÚ Kirúgtak?
LÁNY Nem tudom, mindenesetre kicsit fenyegetőztek.
FIÚ Kicsit? Pontosán kettő óra harminckilenc perccel. Azóta
ácsingózok itt.
LÁNY Meg akarod írni?
FIÚ Dehogy. Úgysem jelenne meg. Egyébként nem vagyok
újságíró, csak a *Das Magazine*-nál vagyok gyakorlaton.
LÁNY Bölcsészkarra jársz?
FIÚ Aha. Figyi, írtam egy darabot, hiányzik még egy lányszé-
replő, elvállalnád?
LÁNY Miről szól?
FIÚ Egy Jürgen nevű fickóról, akinek hét élete van, de mindig
ide születik, mármint a falnak erre az oldalára, és minden
életét arra pazarolja, hogy végre a másik oldalon kössön ki,
s mikor az utolsó életében végre sikerül neki Nyugatra jut-
ni, akkor boldogságában szívinfarktust kap.
LÁNY Szomorú történet.
FIÚ Majd odaadom, olvasd el.
LÁNY Jó.
FIÚ Nincs kedved falni valamit?
LÁNY Nem, kösz. Eléggé lehangolt vagyok. Vacak társaság
lennék.
FIÚ Én sem ígértem mást. Telezabáljuk magunkat, iszunk és
búsulunk.
LÁNY Csábító, de nem, kösz.
FIÚ Csináltam egy-két jó képet. Az sem érdekel?
LÁNY Utálom magam látni.
FIÚ Nem rólad. A döbbszent fejekről.
FIÚ Az edződről, a szövetségi kapitányról és a sajtó munka-
társairól meg a biztonsági őrről. Csupa döbbszent pofa.
Arcok, melyek téged hallgatnak. Na, gyere, nézzük meg!
LÁNY De hogyan?
FIÚ Az egyetlen bejárásom van a laborba. Előhívjuk. Na?
LÁNY De nem lesz, gond, hogy én is...
FIÚ Maradj már!

A fény fokozatosan piros színűvé változik

Na, várj csak, van itt egy kis dugi piám.
LÁNY Nem. Nem iszom alkoholt.
FIÚ Ki mondta, hogy alkohol?
LÁNY Jaffa?
FIÚ Bizony, méghozzá a legfinomabb, 1635-ből való. Szóda
nincs, de a csapvíz hideg. Egészségedre! És gratulálok!
Mégiscsak Európa-csúcsot úsztál ma.
LÁNY Kösz. Te vagy az első, aki gratulál.
FIÚ Na, jó, de én mekkora ünnepséget csaptam neked. Figye-
lem, máris megérkezett az első vendég, a mindig elsőként
érkező és utolsóként távozó Sztahanov elvtárs, a szovjet szu-
permunkás személyesen.

*Kiszedi a fotópapírt az előhívó folyadékból, s csipesszel kötélre
akasztja. Az elkészülő képek a kivetítővásznon is megjelennek.
Döbbszent, csodálkozó arcok, egymást tördelő kezek, kezek, melyek
a fejhez kapnak, kezek a száj előtt, óriásira meredt szemek,
megmerevedett orrcimpák, homlokról legördülő izzadságcseppek.
A Fiú minden „vendéget” bemutat és felakaszt*

FIÚ És megérkezett a Barátság tévész leendő elnöke. Csak itt,
csak a te tiszteletedre a Szerjzsa brigád vezetője, Szerjzsa.
Egyenesen a pártkongresszusról érkezett, hogy téged ünne-
pelhessen: Róka Rudi, a legnagyobb a vörös. A szovjet kol-
hozparasztnök képviselőjében, Laura, a takarító néni. A tervet
teljesítő derék dolgozó, Sir Paul, az edzők gyöngye. A kol-
lektivista parasztok üdvözlétével érkezett Lukas, akinek a
zoknijai lyukas. S az est sztárvendége, Felix kartárs, a szer-
vezőbizottság vezetője.

*Ez alatt a játék alatt hangbejátszásról halljuk a sajtótájékoztatón
történeteket*

*Fényképezőgépek kattogása, vakuk felvillanásának neszei, torok-
köszörülések, zavart köhécselések közepette:*

LÁNY HANGJA Elnézést kérek a Párttól és elnézést a néptől.
Ebben a sorrendben! Elnézést. Vagy inkább bocsánatot. Ma
a főiskolai bajnokságon Európa-csúcsot döntöttem, hát el-
nézést kérek érte. Bocsánat, hogy évek óta félreértettem,
amit nekem tanítottak. Végtelenül szégyeltem magam, én
azt hittem, hogy nekem az a dolgom, hogy ússzak. Istenem,
de botor is vagyok!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY HANGJA (*a Lány szövege alatt*)
Csináljon már valamit!
EDZŐ HANGJA (*a Lány szövege alatt*) Ez teljesen megőrült.
Megőrült.
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY HANGJA (*a Lány szövege alatt*)
Kapcsolják ki a mikrofonját!
EDZŐ HANGJA (*a Lány szövege alatt*) A kurva életbe! Inté-
kedek.
LÁNY HANGJA Kérek mindenkit, hogy nézze el túrhetetlen
viselkedésemet. Bocsássa meg nekem, hogy reggel-este
folyton-folyvást két fal között tengetem életem, ide-oda, ide-
oda. Mitől is lennék én oly kipallérozott elme, hogy eszem-
be jusson, hogy a győzelem az kevés, mert a győzelem az le
van ejtve. A himnuszénekülés, az a minden!
SZÖVETSÉGI KAPITÁNY HANGJA (*a Lány szövege alatt*)
Kapcsolják már ki azt a mikrofont!!!
EDZŐ HANGJA Kérem, hagyják abba a fényképezést és a
jegyzetelést. Látható, hogy a versenyző idegfáradtsága miatt
nem tudja, mit beszél.
LÁNY HANGJA Rémesen szégyeltem azt is, hogy nem elég,
hogy nem énekeltem átszemmel, de a kupával a kezem-
ben még rendszeresen állni sem tudtam, mert az a vacak telje-
sen lefoglalta a kezem, holott azt még én is tudom, hogy a
nemzeti himnusz alatt két kezünket a combunkra kell szo-
rítani. Most már tudom, el kellett... (*A mikrofon elhallgat, de
ő torkaszakadtából folytatja*) Most már tudom, el kellett vol-

na hajítanom, hiszen nem ér az semmit, sem a csapatomnak, sem a családomnak, sem az országomnak. Az úszásban elért eredményem elismeréséül megaláznak, megcsúfolnak, eltiltanak. Ezt érdemlem.

Valaki tapsol

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY HANGJA Legyenek szívesek átfáradni a másik terembe, ott terítettünk maguknak. És mire meguzsonnáznak, addigra kezükbe adjuk írásban a nyilatkozatot. Jó étvágyat!

A piros fény hirtelen kivilágosodik, jól láthatóvá válik az egész színház, a fotóként felaggatott nyolc kép most a fényben már egy sima lappá lesz. Úszólányok jönnek a színpadra, kezükben elázott iratokat hoznak, és aggatják fel a keresztbe-kasul húzott kötélre. Mindenki feszült. Az emberek mozgása határozottan tempós

LÁNY Itt a tizenkettes.

ÚSZÓ 2 Nyolcas.

ÚSZÓ 1 Huszonegyes.

LÁNY Huszonhármas.

ÚSZÓ 1 Megvan a címlap is.

ÚSZÓ 2 Ez a lesz a vége. A harmincas.

LÁNY Tízes.

ÚSZÓ 1 Huszonegyes.

EDZŐ Mi a szent szarért csak egyesével hozzátok?

LÁNY Franz úr mondta, hogy így csináljuk, hogy el ne szagassuk.

EDZŐ Franz úr. Gondolkodott volna előbb. Lányok, hozzátok egyszerre többet is!

ÚSZÓ 2 Tizenhetes.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY *(be)* Nem sikerült. Azt mondják a központban, hogy már úton vannak.

EDZŐ És lehet tudni, hogy ki?

ÚSZÓ 1 Tizenhárom és huszonhat.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Miért hoz kettőt? El akarja szagatni?

ÚSZÓ 1 Nem, csak...

EDZŐ Nem leszünk kész.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Akkor se hozzanak kettőt, hanem csipkedjék magukat jobban. Mégiscsak élsportolók vagy nem?

EDZŐ Szóval ki jön?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY A Schuster elvtárs!

EDZŐ Na jó, akkor kár mindenért. Bassza meg! Azzal ezt nem lehet megbeszélni. Bassza meg!

ÚSZÓ 2 Három, huszonhat.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Mondtam, hogy egyenként, a szentségít. Hozatok a Stefiből valamit.

LÁNY Hatos.

EDZŐ Ki van takarítatva az ülésterem?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Mit tudom én. Nézzess utána. Sietek. *(Ki)*

EDZŐ Lányok, mindjárt jövök, folytassátok, és nyugodtan hozzátok kettesével azokat a kurva lapokat.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY *(kintről)* Hallottam!

EDZŐ Igyekeztek! *(Ki)*

ÚSZÓ 2 Hát ez azért kurva jó! Ide a tizenhármast. Mindketten elmehetnének a francba. Huszonnégy.

LÁNY Huszonkettő. Húsz.

ÚSZÓ 1 Tuti, hogy meg fogunk fájni, huszonkilenc. De mi a szar volt ez az egész?

ÚSZÓ 2 Kilenc, tizennyolc Nem láttad?

ÚSZÓ 1 Nem. Őt.

ÚSZÓ 2 Tizenegy. Nekem az a véleményem, hogy szedje ki az, aki belerúgta.

ÚSZÓ 1 A Nagyfranc rúgta bele?

ÚSZÓ 2 Az. Nem normális, esküszöm. Bejön, odamegy a Pólóshoz, vörös fejjel gesztikulál, aztán akkorát rúgott a tás-

kába, hogy majdnem levitte a fejemet. Nehogy azt hidd, hogy bocsikázott vagy valami. Még a medencében sincs biztonságban az ember.

ÚSZÓ 1 Arról már nem is beszélve, hogy most belekoszol nekünk mindenféle bacilust.

LÁNY Hülyék ezek mind.

ÚSZÓ 2 Szerintem ha visszajönnek, közzöljük, hogy menünk kell, már egy órája vége az edzésnek, mondjuk, hogy otthon aggódnak, meg ilyenek.

LÁNY Azt hiszem, meg is van mindegyik!

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY *(be, nagy dobozban hajszárítókat hoz)* Tudom, hogy késő van már, de most gyorsan meg is kéne szárítani őket. Hol a huszonhetedik? Itt pofáznak, és nem is szedték ki az ösztést?

ÚSZÓ 2 Nincs több a medencében.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Na, ne mondja! Tényleg nincs több? Akkor megmondaná nekem, hogy hová tűnt? Feloldódott, vagy mi a szar? Menjenek vissza és keressék azt a kurva oldalt.

ÚSZÓ 2 De nekem mennem...

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Takarodjon akkor!!

ÚSZÓ 1 *(sírva fakad)*

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Bántotta valaki magát? Miért bőg, hmm? Na, menjen innen haza a fenébe. Hisztérika.

LÁNY Akkor én megnézem a vízben a huszonhetest.

EDZŐ Megérkezett a kaja! Már terítenek.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Gyere, száríts!

Az Edző és a Szövetségi kapitány szárítani kezdik az iratokat

EDZŐ Hol vannak a lányok?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Elengedtem őket.

EDZŐ Nem kellett volna.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Kell az nekem, hogy mindenkinek szétkürtöljék az egészet?

EDZŐ Jó, de most...

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Szárítunk.

LÁNY Nincs. Sehol nincs.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Az nem lehet, nézd meg még egyszer!

EDZŐ Úristen! Hiányzik egy oldal?

LÁNY De háromszor végignéztem már.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Akkor nézd meg negyedszerre is. Olyan nagy kérés ez?

LÁNY Nem, csak...

TAKARÍTÓNÓ Franz úr! Beállt a kocsi!

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Gyere, Paul! Laura, kérem, vegye át Paultól a szárítást.

A Takarítónő átveszi az Edzőtől a szárítógépet, és folytatja a munkát. Az Edző kisiet a színről

Maga is, Marie, fogja, legyen szíves!

LÁNY Kérem szépen! Nekem mennem kellene, mert...

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Megkértem, hogy maradjon, nem? Szépen kértem, hogy maradjon, nem?

LÁNY Igen... csak az a baj, hogy muszáj lenne mennem, mert várnak rám és...

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Most komolyan ezzel jön nekem. Hogy várják? Maga tényleg nem érzi, hogy mi forog itt kockán?

LÁNY De igen, csak azért, mert én játszom egy egyetemi színpadon, és ma... de nélkülem nem tudják, és már ott kéne hogy...

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Azt hittem, hogy maga segít majd. De ha nem akar, akkor szóljon!

LÁNY De *(Bekapcsolja a szárítót, és szárítani kezd)*

EDZŐ Hol vagy már?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Jövök. Jól nézek ki?

EDZŐ Jól.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Te fészülködj meg! (Kimennek)

FIÚ (be, túlkiáltva a szárítók zaját) Fóka! Mi a fenét csinálsz te itt? Elfelejtetted? Ma csütörtök van! Rohanj, hozd a kabátod, ne szarokdj most az öltözéssel. El fogunk késni!

LÁNY (nem kapcsolja ki a gépet, s ezért ő is emelt hangon beszél)

Nem mehetek, ne haragudj!

FIÚ Mi ez a hülyeség?

LÁNY (kikapcsolja a szárítót, és súgva) Az öt éves terv. A vízbe esett.

FIÚ (ő is suttogva) Te ejtetted a vízbe?

LÁNY Nem. Csak megígértem, hogy segítetek. (Visszakapcsolja a gépet, és szárítani kezd)

FIÚ Most hülye vagy, vagy mi?

LÁNY Nem mehetek.

FIÚ Mi az, hogy nem jöhetsz? Ki tiltja meg?

LÁNY Senki, csak megkértek, hogy segítsek.

FIÚ Most komolyan... nem, téged nem érdekel, hogy...? Ne, nem. Itt valami nem stimmel. Fóka, nézz a szemembe, minden rendben van?

LÁNY Nincs semmi baj, csak szárítgatok itt...

FIÚ Hát persze, lényeg, hogy jó száraz legyen ez a szar. De tudod, a papírokat kéne ám szárítani, nem magadat, mert ahogy nézem, már mindent kiégettél, ami fontos volt valaha. (Ki)

LÁNY (magának) Ne haragudj.

Egy ideig még szárítanak, majd a Takarítónő a szárítás befejeztével kimegy a színről.

A Lány lassan összeszedi a papírokat, a fény rá szűkül, simítgatja a lapokat, és egy mappába helyezi őket. A sírást nem hagyja abba. Egy székre ül, a térdére hajol, és úgy zokog. A tér hirtelen kivilágosodik, átlósan vele szemben egy hosszú asztalnál öltönyös férfiak ülnek. A Lány széke mögött áll a Szövetségi kapitány. A Lány nem mozdul, előrebukva, szinte élettelenül ül

ELNÖK Na már most, ha jól értem, maguk időben megcsinálták az öt éves edzéstervet, de az, mire a vizsgálóbizottság a helyszínre érkezett, érthetetlen okok miatt megsemmisült.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Hát, legalábbis megrongálódott.

ELNÖK Schuster elvtárs jelentéséből az derült ki, hogy értékelhető munkát nem tudott felmutatni.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Én mindig minden erőmmel és tudásommal a szocializmust építem. Tudom én, hogy mi a kötelességem. A terveket meg kell valósítanunk! Tartozunk a hazának s az egész népnek ezzel. Nekem és egyesütemnek is legfőbb célunk a tervmegvalósítás. Mi élsportolókat nevelünk, mindig mondom is, hogy mi mutatjuk a példát a szocialista dolgozó népnek. Mi élen is járunk a munkában. Nálunk a munka és a becsület a legfontosabb. A becsület, amelyre most esküt tesztek önöknek, hogy a vétéség nem engem terhel.

ELNÖK Nem magát terheli?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Vétettem persze, amennyiben vétéség az, hogy a sportolóimat védelmezni próbálok mindentől.

ELNÖK Azt mondja, hogy egyik úszója tehet az iratok megsemmisüléséről?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Igen. Sajnos.

ELNÖK Akkor miért nem közölte ezt Schuster elvtárrsal a helyszíni szemle alkalmával?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem tartottam fontosnak. Védeni próbáltam a versenyzőt a további stressztől, nekem ugyanis figyelmem kell a sportolók lelki életére is, mert a sportoló akkor teljesíti a legjobban, ha testileg-lelkileg rendben van. Marie Tykwer egyesületünk nagy reménysége.

ELNÖK Tykwer elvtársnő? A bajnoknő, aki nem énekelte a himnuszt?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Ó, az már régen volt. Titkos favoritunk a nagy világversenyekekre.

ELNÖK Tykwer elvtársnő, kíván valamit mondani?

A Szövetségi kapitány a gubbasztó Lány tarkójára teszi a kezét, s mintha az mágnessel működne, nyakánál fogva felül. Testtartása görbe, vállalai előreesnek, két karja erőtlenül csüng a teste mellett. Szeme üveges. Hangja szenttelen

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Válaszoljon nyugodtan, nem kell félni.

ELNÖK Kíván valamit mondani, elvtársnő?

LÁNY Igen. Végtelenül sajnálom, hogy ügyetlenségemmel kellemetlen helyzetbe hoztam a szakosztályomat. Szégyellem magam, és kérem, bocsássanak meg.

ELNÖK Más hozzáfűznivalója nincs az eseményekhez?

LÁNY Nincs.

ELNÖK Rendben.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Én még csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy én mindig minden erőmmel és tudásommal a szocializmust építem. Tudom én, hogy mi a kötelességem. Tisztában vagyok azzal, hogy a terveket meg kell...

ELNÖK Ezt már mondta.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Csak nyomatékosítani szerettem volna.

ELNÖK A bizottság most visszavonul.

Az öltönyös férfiak kivonulnak a színről. A Lány ugyanúgy ül tovább. A Szövetségi kapitány a tarkójához nyúl, erre a Lány feje hátrabicsaklik, úgy néz fel a fölé hajoló Szövetségi kapitányra

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Nem erről volt ám szó!

LÁNY Miért?

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Megmondtam, hogy mondja azt is, hogy az egyesületnél mindig azt látta, hogy a legfontosabb a szocializmus építése és a tervek megvalósítása. És hogy...

LÁNY Bocsánat, elfelejtettem.

SZÖVETSÉGI KAPITÁNY Mindegy, ha visszajönnek, feltétlenül mondja még el!

A Lány tarkójához ér, mire annak feje előrebukik

És nem tud valami jó mozgalmi éneket? Jól venné ki magát, hogy mikor bejönnek, valami ilyesmit dudorászik.

A Lány belekezd egy nótába, halkán, szenttelenül, majd a színpadra bejön egy kék inges fiatal, és bekapcsolódik, aztán érkezik még egy, őt követi egy másik. Daluk egyre hangosabb, tempósabb, lelkesebb lesz. A kék inges kölykök felmászhatnak a tetőkre, kezükben fűrés, hátukon FDJ betű van. Fűrészelni kezdik a nyugatra néző antennákat. A zajra lakók lepik el színpadot. A fűrészelés és a nóta az óvodai jelenet alatt végig hallatszik

ÓVÓNŐ I Nézzétek, gyerekek, vendégeink érkeztek. A bácsik ajándékot hoztak nektek. Bizony, szép színes ceruzákat.

TISZT Szerbusztok, kispajtások!

GYEREKEK Jó napot kívánok.

TISZT Tudjátok, én és a munkatársam azért jöttünk el hozzátok, mert mi nagyon szeretjük a meséket. Ti is szeretitek a meséket?

GYEREKEK Igen.

TISZT Na, ez csodás. És szoktátok nézni a tévében Sandmannt, a „homokemberkét”?

GYEREKEK Igen, igen.

TISZT És le is tudnátok rajzolni?

GYEREKEK Igen. Igen.

TISZT Jaj, de jó, akkor fel is avathatjátok a szép új színes ceruzákat!

Az Óvónő szétosztja a gyerekeknek a rajzeszközöket, s azok menten munkához is látnak

TISZT Kíváncsi vagyok, hogy kinek sikerül a legjobban. Aki a legügyesebb lesz, az még kap egy kis külön ajándékot is, amit haza is vihet. *(Egy szépen becsomagolt dobozkat emel fel)* Ebben van, de hogy mi az, az meglepetés. De figyeljetelek rá. Olyan nagyon sok időm sajnos nincs, úgyhogy elég, ha csak a fejcskáját rajzoljátok le.

Elkezdenek mázskálni a gyerekek között. Egyiknek-másiknak megsimogatják a fejét, némelyiket dicsérgetik

Hékás! Te nem szeretnéd megnyerni a meglepetés ajándékot?

GYEREK 1 De igen.

TISZT Akkor miért házikókat rajzolsz, amikor az álomport szóró emberkét kértem?

GYEREK 1 Azért, mert én nem ismerem. Sajnos. Tetszik tudni, nekünk nincs tévénk. Sajnos. Mert apuka azt mondta, hogy nem engedi, hogy a televízió mondja meg nekünk, hogy mit gondoljunk. Mármint én és az iskolás testvérem. Sajnos.

TISZT Hogy hívnak, kicsikém?

GYEREK 1 Ernst Rehfeldt.

TISZT Azért egy cukorkát ezért a szép házikóért is érdemelsz, Ernst Rehfeldt. Jól mondom?

GYEREK 1 Igen.

Újra mázskál a gyerekek között, s nézegeti a munkájukat. A társa kis jegyzetfüzetbe felírja a nevet

TISZT Figyeljetelek csak. Megnéztem. Mindenkié nagyon tetszik. De a legeslegjobban két kép is tetszett. Még szerencse, hogy van nálam két meglepetés ajándék is. A tied az egyik. Eltehetem?

GYEREK 2 Igen.

TISZT Hogy hívnak?

GYEREK 2 Adrian Donner.

TISZT És a másik pedig a tied. Eltehetem ezt is?

GYEREK 3 Igen, és Lukas Hunter vagyok.

TISZT *(neki is ad egy kis ajándékot)* Hát akkor szerbusztok, legyetek jók, és köszönöm a szép rajzokat, Adrian Donner és Lukas Hunter. Jól mondom?

GYEREKEK Igen.

ÓVÓNŐ 1 Köszönjetelek szépen a bácsiknak.

GYEREKEK Viszontlátásra!

A bácsik távoznak

ÓVÓNŐ 2 Hm, milyen kedvesek az állambiztonságiak.

ÓVÓNŐ 1 Ja. Nyilván családlátogatáson is rém előzékenyek lesznek.

ÓVÓNŐ 2 Micsoda?

ÓVÓNŐ 1 A gyerekek körszakállal rajzolták le Sandmannt, s úgy csak a nyugati televízióban láthatták.

ÓVÓNŐ 2 Hoppá!

A két ingesek lemásznak a tetőről, magukkal viszik a tönkretett antennákat. Büszkén átvágnak a nézelődők között, akik szó nélkül utat engednek nekik. Miután távoztak, kisebb morajlás közepette hazamennek a lakók is. Egy idősebb úr maga marad a színen, fejét csóválja, köp egyet, sípszó hallatszik, erre az úr kirohan a színről. Sípszóra az úszólányok futva érkeznek a színpadra

EDZŐ Na, gyerünk, gyerünk, ne hagyja el magát senki. Hiszen még reggel van, tele vagytok energiával. Na, gyerünk, gyerünk!

A lányok tesznek még egy kört, s az Edző előtt katonás rendben felsorakoznak. Hannát és Marie-t férfi színész játssza. Az Edző a sorban elsőként álló Lányhoz lép, kis tégelyből kapszulákat ad neki

ÚSZÓ 2 Köszönöm. *(Elindulna)*

EDZŐ No-no-no. Tessék csak bevenni, hadd lássam.

Az úszólányok döbbsen és zavartan nézegetnek egymásra

EDZŐ Na. Mi az, mi az?

ÚSZÓ 2 Csak gondoltam, hogy egy kis vízzel...

EDZŐ Nem kell ahhoz víz, nyelsz egy nagyot, és hopp, már lent is van. Most mi ez a hisztéria? Ti sokat edzettek, az országban kevés a vitamin, ezért kell bevennetek!

Úszó 2 beveszi a vitamint, majd indulna

EDZŐ Várj csak. Hadd kukkantsak be a szádba.

ÚSZÓ 2 Miért?

EDZŐ Miért ne?

ÚSZÓ 2 Nem az, csak...

EDZŐ Ne húzzuk az időt, már rég a medencében volna a helyetek, na, gyerünk, egy nagy tátás és mehetsz.

Úszó 2 nagyra nyitja a száját

Emeld fel a nyelved! Ejnye, Charlotte, ejnye. Szórakozol velem?

ÚSZÓ 2 Csak ki akartam menni a mosdóig, mert víz nélkül, nem tudom lenyelni. Túl nagyok a kapszulák.

EDZŐ Na, ezen könnyen segíthetünk. Rágd össze!

ÚSZÓ 2 Tessék?

EDZŐ Rágd már! Azt most közlöm, hogy amennyivel később kerültek a vízbe, annnyival később is fogtok onnan kijönni. Úgyhogy húzzad csak az időt, majd a társaiddal biztos megköszönik neked.

Úszó 2 összerágja a kapszulákat, és távozik a színről

EDZŐ Na, ne tölöljünk, Annácska, te már rágd azonnal.

ÚSZÓ 1 És ez nem tesz rosszat a fogzománcnak?

EDZŐ Most szórakázol velem?

ÚSZÓ 1 Nem, csak eszembe jutott, hogy biztos nem hiába tetek kapszulába ezeket.

EDZŐ Nem tesz rosszat. Rágd!

Úszó 1 bekapja, rág és távozik

EDZŐ Marie.

LÁNY Köszönöm. *(Beveszi, rág)*

EDZŐ Nagyon derék lány vagy, észrevettem ám, hogy mindennap ráteszel még egy lapáttal. Látszik is. Szépen alakul az izomzatod.

LÁNY Erősítek.

A következő jelenetben újra nő játssza a Lányt. Fontos, hogy a rendezés során se fényvel, se hanggal, se másmilyen effekttel ne válasszuk szét gondolategységekre a szöveget

FIÚ Hova erősítesz már, Fóka, ez vicc, már rég szélesebb a vállad, mint az enyéem.

LÁNY Tudom, de jónak kell lennem.

FIÚ Jó vagy.

LÁNY De a legjobbnak kell lennem.

FIÚ De mindenáron?

LÁNY Miért kell mindig ilyen kérdéseket feltenni. Arról beszélj inkább, hogy hogy áll a darab.
FIÚ Ma megírtam az epilógust.
LÁNY Ide vele!
FIÚ (*odaadja a papírt*) Holnap megírom az első jelenetet, de az is lehet, hogy az első kettőt.
LÁNY Az első kettővel magamra hagytál, te kis disznó! Azt hittem, folyamatosan hozod a többit is.
FIÚ Voltam itt néhányszor, de miután a lányok elmentek, és én átlagban plusz egy órát ácsingóztam itt, dührohámot kaptam, és elmentem.
LÁNY Mondtam, hogy tovább maradok.
FIÚ De mindennap?
LÁNY Ne duzzogjál már. Annyira imádtam az eddigieket. Legalább hetvenszer elolvastam már. Felolvastam a csajoknak is meg a mamócnak is. Annyira jó. Kérem, kérem a folytatást.
FIÚ Tessék. (*Papírköteget ad át*) Az egész felvonás.
LÁNY Na, te aztán szárnyaltál.
FIÚ Figyi, szombaton bál lesz a BTK-n. Gyere el velem.
LÁNY Egy bálba igazán nem mehet az ember harmadikként, az olyan kellemetlen.
FIÚ Nem, Katharinát nem viszem, csak téged.
LÁNY Tényleg?
FIÚ Naná. Kell egy szekrény alakú ember, ha véletlenül köztöködnének velem.
LÁNY Hát jó, megvédlek, de figyelmeztetlek, hogy báli ruhában még hülyében fogok kinézni.
FIÚ Te vagy itt a legeslegszebb.
LÁNY Te meg a legeslegviccesebb.
FIÚ Nem. Tényleg te vagy a legszebb.
LÁNY Ne igyál már annyit.
FIÚ Dehogynem. És igyál te is.
LÁNY Tudod, hogy én nem ihatok.
FIÚ Nem ihatasz? Hagyd már ezt. Hol van az én Fókabéhim, aki úgy odamondogatott akár a sajtó előtt is, ha igazságtalanság érte? Tudod-e, hogy akkor, ott beléd szerettem?
LÁNY Sokat ittál.
FIÚ Nem veszel komolyan. Pedig én, én szívesen elvinnék téged feleségül. Hozzám jönnél?
LÁNY Hát persze, hogy hozzád.
FIÚ Á, a bolondját járatod velem.
LÁNY Nem, David, én komolyan beszélek.
FIÚ Tudom én, hogy nem egy ilyen nyeszlett poétáról álmodsz. De így is nagyon szeretlek.
LÁNY Én is nagyon szeretlek.
FIÚ Ha nem haragszol, most elalszom. Nem mondod, tényleg elaludtam?
LÁNY Aha.
FIÚ És azok a barna foltok a világos nadrágomon? Mik azok?
LÁNY Barna foltok?
FIÚ Igen, belső comb tájékon.
LÁNY Ja, az kávé. Vitába keveredtél a Leonnal, és annyira elkapott a hév, hogy leöntötted magad.
FIÚ És legalább igazam volt?
LÁNY Nem. Nem volt igazad.
FIÚ Mindegy. Az is valami, hogy nem leszartam a gatyómat.
LÁNY Na ja. Figyelj, a holnapi próbát inkább kihagynám.
FIÚ Ne már. Miért?
LÁNY Nem tudnék oda koncentrálni. Este időmérés lesz.
FIÚ És azért, mert időmérés lesz, azért nem jössz előtte próbára?
LÁNY Tudom, hogy hülyén hangzik...
FIÚ Ez nem hangzik, Fóka, ez hülyeség is.
LÁNY Lehet. Lehet, hogy nem értesz meg, de nagyon kérlek, nézzél rám! Ne csináld ezt velem, kérlek szépen! Nem ezért jöttem ide.

FIÚ Minek jöttél?
LÁNY Hogyhogy minek jöttem? Két és fél hónapja kerülsz.
FIÚ Két és fél hónapja szárítógéppel a kezdedben elengedtél.
LÁNY Nem tehettem mást.
FIÚ Aha.
LÁNY Semmit sem értesz.
FIÚ Nézz magadba, nézz magadra, és válaszolj, kérlek! Megéri?
LÁNY Na, jó, kár volt idejönnöm.
FIÚ Nem, nem volt kár. Ne fuss el. Magad elől úgysem teheted. Fóka. Gondold végig, és felelj őszintén: mindenáron versenyt akarsz nyerni?
LÁNY Ha nem teljesítek...
FIÚ Szóval csak a győzelem a fontos?
LÁNY Most igen, de...
FIÚ Azt mondod, hogy megéri.
LÁNY Igen, David. Megéri.
FIÚ Csalódtam benned.

A következő jelenetben ismét férfi színész játssza Marie-t

LÁNY Csalódtam magamban.
FÉRFI Már ugyan mér?
LÁNY Az a helyzet, hogy én nem ihatok, nekem nem lenne szabad.
FÉRFI Jó, de most csak a csillagok kedvéért.
LÁNY Hová tűntek a többiek, más, innen?
FÉRFI Nem mindegy? Látjuk nélkülük is, vagy nem?
LÁNY Na, jó, csak furcsi.
FÉRFI Akkor már nem fogod befejezni azt a nyuszis viccet?
LÁNY Na, várj. Hol tartottam? Ja, igen... másnap újra bemegy a nyuszika, és azt mondja: cokolom, szálgalépapülé van? Érted, hogy hiába veri ki a fogát, csak oda megy.
FÉRFI Szálgalépapürrrrrré! Ez nagyon jó.
LÁNY Érted, azt mondja, hogy cokolom, szárgalépapüré, én bepisilek.
FÉRFI Várj, várj, várj, én jobbat tudok! Ezt hallgasd, ez piszok murissssssss.
LÁNY Nekem tényleg pisilnem kéne.
FÉRFI Ott az a fa.
LÁNY Szégyenlős vagyok.
FÉRFI Állj háttal!
LÁNY Te állj háttal!
FÉRFI Most ezért álljak fel? Ne csináld már, amúgy is dög sötét van, az orromig sem látok.
LÁNY Fordulj már el! Legalább ülj háttal!
FÉRFI Húgyozzál már.
LÁNY (*leguggol a háttérben, pisilés közben*) Én már nem is tudom, igazi csillagokat látok-e, vagy ez csak a pina, vagyis a pia. (*Nevet*)
FÉRFI Nem mindegy? A lényeg, ha hullik, gondolj! (*Az üres vodkásüveget nézegeti*) Kacsa vagy, mind megittad.
LÁNY Háp, háp, háp!
FÉRFI Totyogj csak szépen ide...
LÁNY Befagyott a kacsa valigája. Háp, háp, háp.
FÉRFI Gyere csak, majd én megmelengetem.
LÁNY Háp, háp.
FÉRFI Add csak ide.
LÁNY Te, most ki akarod használni, hogy becsicsentettem kicsit, és ki akarsz kezdeni velem?
FÉRFI Te, most ki akarod használni, hogy becsicsentettem kicsit, és ki akarsz kezdeni velem?
LÁNY Cudarul be vagyok ám baszva.
FÉRFI Cudarul be vagyok ám baszva.
LÁNY Jó, akkor nyald ki.
FÉRFI Nagyon szívesen, csak tartsd ide.
LÁNY Háp, háp.
FÉRFI Elkaptalak, hápogi. Mijáó.

LÁNY Eressz, te rettenetes kandúr.
FÉRFI Azt mondtad, hogy nyaljam ki, ilyet nem mondhat senki büntetlenül, egy Kan d úrnak.
LÁNY Könyörülj rajtam, macskák királya! Háp, háp, háp!
FÉRFI Megbocsátok, de csak ha beleharaphatok ebbe a jéggé dermedt kacsasegbe.
LÁNY Nem hiszem, hogy megkívánnád! Tök szőrös...
FÉRFI Nem baj...
LÁNY Várjál már, tényleg nem baj?
FÉRFI Nem.
LÁNY Szőrös vagyok szinte mindenütt. Na, tessék, ehhez mit szólsz?
FÉRFI Akkor nem is kacsá vagy, hanem egy tüzelő cicalány. Mijáu.
LÁNY Mijáu.
FÉRFI Megvagy. Na, nézzük csak közelebről ezt a feneket. *(Elkezdi a nadrágot letolni róla)*
LÁNY Meg fogok fájni...
FÉRFI Ne félj, csak a csúcсарól tolom le. Tartsd szépen.
LÁNY *(fenekét az égnek mereszti, úgy tartja)* Így?
FÉRFI Igen, így nagyon jó lesz... Ó, ó! Még bugyíngója is van.
LÁNY Mijáu...
FÉRFI Istenem, de gyönyörű, izmos vagy. *(Círógatja)*
LÁNY Háp, háp, mijáu.
FÉRFI Meg kell kóstoljam.
LÁNY Mijáuuuu.
FÉRFI Felmelegítelek én.
LÁNY Háp, hááááááp.
FÉRFI Mijáu.
LÁNY Mijáu.

Simogatás, csókolgatás, harapások, sikolyok, nyávogások, hápogások, nyögéscselések, s mindketten hevesen tépik le a Lányról a nadrágot, majd Férfi hirtelen leáll

Nyársalj fel!
FÉRFI Ne!
LÁNY Gyerünk, tépj már szét! *(Lefelé rángatja a Férfi nadrágját)*
FÉRFI Ne, ne. *(Megpróbálja visszaráncigálni)*
LÁNY Mire vársz? Gyere már! *(Egy tigris erejével veti rá magát a Férfira, és ráncigálja le róla a nadrágját)* Ez meg mi? Leálltál? Vagy mi van? Impotens vagy?
FÉRFI Nem vagyok impotens.
LÁNY Látom, hogy az vagy, a kurva életnek izgatsz fel, ha impotens vagy? Basszus.

Csend

Tényleg nem vagy impotens?
FÉRFI Nem.
LÁNY Szívesen megpróbálom szájjal, ha akarod.
FÉRFI Nem akarom. Öltözz fel, mert megfázol.
LÁNY Vagy mit szeretsz?
FÉRFI Mindegy.
LÁNY Megpróbálhatom.

Csend

FÉRFI Hazakísérjelek?
LÁNY Kurvára kellene még egy üveg vodka.
FÉRFI Igen, az jó lenne. *(Csend)* Nem vagyok impotens.
LÁNY Akkor meg? ...Fáj a hasam.
FÉRFI Nem akartam. *(Csend)* Meleg vagyok.
LÁNY Most viccelsz?
FÉRFI Hazakísérlek.
LÁNY De ha meleg vagy, akkor meg miért... Á nem. Hazudsz!

FÉRFI Menjünk.
LÁNY Mondd, hogy hazudsz!
FÉRFI Nem hazudok.
LÁNY A faszt! Úgy csókolnál, haraptál, nyaltál még az imént, hogy még most is borzongok belé.
FÉRFI Ne haragudj.
LÁNY Miért mondd, hogy meleg vagy, amikor... *(Nevetésbe tör ki)* Atya ég! Te azt hitted...
FÉRFI Hagyjuk már.
LÁNY *(röhögve)* Te tényleg azt hitted... *(Vinnnyogva röhög)* Hát ilyen nincs, te, baszd meg, azt hitted ...
FÉRFI Csendesebben, még ide óbégatsz valakit!
LÁNY *(röhögve)* Ez tényleg homokos, atya világ...
FÉRFI Itthagylak, ha nem hagyod abba!
LÁNY Ugye, te azt hitted... rám állt a farkad...
FÉRFI Fejezd be!
LÁNY *(visítva röhög)* Ezt nem hiszem el, te azt hitted, hogy fiú vagyok. *(Zokogva nevet)* Megijesztett a pinám? Vigyázz, emberevő ám! *(Zokogva)* Hülye állat! *(A Férfinak esik, üti-veri, ahol éri, közben sír, keservesen sír)* Pinám van, te hülye állat! Marie vagyok. Marie Tykwer.

Rengeteg ember tódul a színre. Ünnepelnek, s a győztes nevét skandálják

NÉP Marie Tykwer, Marie Tykwer, Marie Tykwer.
HANGOSBEMONDÓ Marie Tykwer olimpiai, világ- és Európa-bajnok úszónőnk.

Óriási ováció. A pulpituson megjelenik a Szövetségi kapitány, kezében a férfitá vált Lány mását megjelenítő, hátulról mozgatható nagyméretű bábbal, melyet ő irányít. A báb integet, majd a mikrofon elé áll, beszél a tömeghez. Hangja bejátszásról, eredeti, még női állapotban lévő hangján hallható

LÁNY HANGJA Köszönöm. Köszönöm a pártnak, köszönöm a népnek, köszönöm mindenkinek, aki szurkolt nekem. Büszke vagyok, hogy a Német Demokratikus Köztársaságot képviselhettem, és minden tudásommal a szocializmusunkat építhetem. A terveket megvalósítottuk! Tartoztunk ezzel a hazának s az egész népnek. Ez a dicsőség nem az én dicsőségem, hanem közös dicsőség.

A tömeg a megtermett bábót hajigálni kezdi a levegőbe, lelkesen éljenezve.

Mindenki közel akar kerülni az ünneplés tárgyához. Kezüket nyújtogatják a báb felé. Egyre agresszívebben tolatkodnak, lökdösi egymást. Ezalatt a báb ütemesen repked a levegőben, óriási ováció közepette. Egyszerre elszabadul a pokol. Az embermassza túlcserdülő szeretettel ráncigálni kezdi az ünnepelet, s a bábu széjjelszakad. Minden embernek jut valamilyen relikvia. A zsákmánnyal boldogan távoznak a színről, ki-ki azzal, amit szerezni tudott: egy kézzel, egy lábfejjel, egy ujjal, egy tincs hajjal, egy fejjel, egy füllel, egy térdkaláccsal, egy combbal vagy akár egy darabkával a fürdőruhából, úszósapkából stb.

Kiürül a tér, egyedül a Fiú marad a színen, mellette két hatalmas bőrönd és néhány kisebb utazótáska

FIÚ Hát, kicsi Fóka, gratulálok. Hiányozni fogsz.

Felveszi a táskákat, és lassan távozik a színről. Utána nem marad más, csak sötétség

FÜGGÖNY